Ewangelia Królestwa Bożego

To JEST rozwiązanie!

Czy zdajesz sobie sprawę, że Jezus powiedział, iż koniec nie nadejdzie, dopóki Królestwo Boże nie zostanie głoszone światu jako świadectwo?

„Wilk będzie mieszkał razem z barankiem… Nie będą krzywdzić ani niszczyć na całej mojej świętej górze, bo ziemia będzie pełna poznania Pana, tak jak wody pokrywają morze.” (Izajasz 11:6,9)

Autor:

dr Bob Thiel

Ewangelia Królestwa Bożego

To JEST rozwiązanie!

Autor: dr Bob Thiel

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Booklet produced for the *Continuing* Church of God and Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Dlaczego ludzkość nie potrafi rozwiązać swoich problemów?

Czy wiesz, że pierwsze i ostatnie rzeczy, o których, jak pokazuje Biblia, głosił Jezus, dotyczyły ewangelii Królestwa Bożego?

Czy wiesz, że Królestwo Boże było głównym tematem nauczania apostołów i pierwszych ich naśladowców?

Czy Królestwo Boże to osoba Jezusa? Czy Królestwo Boże to Jezus żyjący teraz w nas? Czy Królestwo Boże to jakieś przyszłe, rzeczywiste królestwo? Czy uwierzysz w to, czego naucza Biblia?

Czym jest królestwo? Czym właściwie jest Królestwo Boże? Czego naucza Biblia? Czego nauczał wczesny Kościół chrześcijański?

Czy zdajesz sobie sprawę, że koniec nie nadejdzie, dopóki Królestwo Boże nie zostanie głoszone światu jako świadectwo?

Zdjęcie na okładce przedstawia baranka leżącego obok wilka – kompozycja autorstwa Burdine Printing and Graphics. Zdjęcie na tylnej okładce przedstawia fragment oryginalnego budynku Kościoła Bożego w Jerozolimie, sfotografowanego w 2013 roku (fot. dr Bob Thiel).

SPIS TREŚCI

1. Czy ludzkość ma rozwiązania? str. 4

2. Jaką Ewangelię głosił Jezus? str. 10

3. Czy Królestwo Boże było znane w Starym Testamencie? str. 22

4. Czy apostołowie nauczali Ewangelii Królestwa? str. 28

5. Źródła spoza Nowego Testamentu nauczały o Królestwie Bożym. str. 37

6. Kościoły grecko-rzymskie nauczają, że

Królestwo jest ważne, ale... str. 58

7. Dlaczego Królestwo Boże? str. 65

***Dane kontaktowe* str. 73**

Uwaga: Niniejsza książka jest tłumaczeniem z języka angielskiego wykonanym przez sztuczną inteligencję, dlatego niektóre sformułowania mogą nie odzwierciedlać w pełni oryginału, ale mamy nadzieję, że są do niego zbliżone. Wersja angielska jest dostępna bezpłatnie online pod adresem www.ccog.org.

1. Czy ludzkość ma rozwiązania?

Świat boryka się z wieloma problemami.

Wiele osób cierpi głód. Wiele osób jest uciskane. Wiele osób boryka się z ubóstwem. Wiele krajów jest poważnie zadłużonych. Dzieci, w tym nienarodzone, padają ofiarą przemocy. Choroby oporne na leki niepokoją wielu lekarzy. Powietrze w dużych miastach przemysłowych jest zbyt zanieczyszczone, by mogło być zdrowe. Różni politycy grożą wojną. Ataki terrorystyczne wciąż mają miejsce.

Czy światowi przywódcy są w stanie rozwiązać problemy, przed którymi stoi ludzkość?

Wielu tak uważa.

Nowa agenda globalna

25 września 2015 r., po przemówieniu programowym papieża Franciszka z Watykanu, 193 państwa członkowskie Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) przegłosowały wdrożenie „17 celów zrównoważonego rozwoju", zwanych czasem *Nową Agendą Uniwersalną*. Oto 17 celów ONZ:

> Cel 1. Wyeliminowanie ubóstwa we wszystkich jego formach na całym świecie
>
> Cel 2. Wyeliminowanie głodu, zapewnienie bezpieczeństwa żywnościowego i lepszego odżywiania oraz promowanie zrównoważonego rolnictwa
>
> Cel 3. Zapewnienie zdrowego życia i promowanie dobrego samopoczucia dla wszystkich w każdym wieku
>
> Cel 4. Zapewnienie inkluzywnej i sprawiedliwej edukacji wysokiej jakości oraz promowanie możliwości uczenia się przez całe życie dla wszystkich
>
> Cel 5. Osiągnięcie równości płci oraz wzmocnienie pozycji wszystkich kobiet i dziewcząt

Cel 6. Zapewnienie dostępności wody i urządzeń sanitarnych dla wszystkich oraz zrównoważonego gospodarowania nimi

Cel 7. Zapewnienie wszystkim dostępu do przystępnej cenowo, niezawodnej, zrównoważonej i nowoczesnej energii

Cel 8. Promowanie trwałego, inkluzywnego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego, pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich

Cel 9. Budować odporną infrastrukturę, promować inkluzywną i zrównoważoną industrializację oraz wspierać innowacje

Cel 10. Zmniejszenie nierówności w obrębie krajów i między nimi

Cel 11. Sprawić, by miasta i osiedla ludzkie były sprzyjające włączeniu społecznemu, bezpieczne, odporne i zrównoważone

Cel 12. Zapewnienie zrównoważonych wzorców konsumpcji i produkcji

Cel 13. Podjęcie pilnych działań w celu przeciwdziałania zmianom klimatu i ich skutkom

Cel 14. Ochrona i zrównoważone wykorzystanie oceanów, mórz i zasobów morskich na rzecz zrównoważonego rozwoju

Cel 15. Ochrona, odbudowa i promowanie zrównoważonego wykorzystania ekosystemów lądowych, zrównoważone zarządzanie lasami, zwalczanie pustynnienia oraz powstrzymanie i odwrócenie procesu degradacji gleby oraz powstrzymanie utraty różnorodności biologicznej

Cel 16. Promowanie pokojowych i integracyjnych społeczeństw na rzecz zrównoważonego rozwoju, zapewnienie wszystkim dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz budowanie skutecznych, odpowiedzialnych i integracyjnych instytucji na wszystkich szczeblach

Cel 17. Wzmocnienie środków realizacji oraz ożywienie globalnego partnerstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju

Agenda ta ma zostać w pełni zrealizowana do 2030 r. i nazywana jest również *Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030*. Jej celem jest rozwiązanie problemów, przed którymi stoi ludzkość, poprzez regulacje, edukację oraz współpracę międzynarodową i międzywyznaniową. Chociaż wiele z jej celów jest dobrych, niektóre z jej metod i założeń są złe (por. Księga Rodzaju 3:5). Agenda ta była również zgodna z encykliką *„Laudato Si"* zmarłego papieża Franciszka. Również papież Leon XIV wygłaszał oświadczenia popierające tę agendę 2030.

„Nową agendę uniwersalną" można by nazwać „nową agendą katolicką", ponieważ słowo „katolicki" oznacza „uniwersalny". Papież Franciszek nazwał przyjęcie
tej agendy „ważnym znakiem nadziei".

W ramach działań następczych po porozumieniu ONZ w grudniu 2015 r. odbyło się spotkanie w Paryżu (oficjalnie zatytułowane*21. Konferencja Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu*). Papież Franciszek również pochwalił to międzynarodowe porozumienie i poradził narodom, aby „ostrożnie podążały wytyczoną drogą, kierując się coraz większym poczuciem solidarności".

Prawie wszystkie kraje świata zgodziły się na porozumienie paryskie, które zawierało konkretne cele środowiskowe i zobowiązania finansowe. (Ówczesny prezydent USA Barack Obama podpisał w 2016 r. dokument zobowiązujący Stany Zjednoczone do przestrzegania tych postanowień, ale w 2017 r. prezydent USA Donald Trump oświadczył, że Stany Zjednoczone NIE zaakceptują uzgodnionych porozumień paryskich i wycofał USA z nich. Wywołało to międzynarodowe oburzenie i przyczyniło się do izolacji USA od Europy i wielu innych części świata). Papież Franciszek stwierdził, że ludzkość „upadnie", jeśli nie wprowadzi zmian związanych z klimatem.

Chociaż nikt nie chce oddychać zanieczyszczonym powietrzem, cierpieć głód, żyć w ubóstwie, być narażonym na niebezpieczeństwo itp., to czy ludzkie wysiłki zmierzające do osiągnięcia celów Agendy ONZ 2030 i/lub

porozumienia paryskiego rozwiążą problemy, przed którymi stoi ludzkość?

Historia Organizacji Narodów Zjednoczonych

Organizacja Narodów Zjednoczonych została utworzona i powołana do życia 24 października 1945 r., po II wojnie światowej, w celu zapobieżenia kolejnemu podobnemu konfliktowi oraz promowania pokoju na świecie. W momencie powstania ONZ liczyła 51 państw członkowskich; obecnie jest ich 193.

Od czasu powstania ONZ na całym świecie miały miejsce setki, jeśli nie tysiące konfliktów, ale nie doszło jeszcze do czegoś, co można by określić mianem trzeciej wojny światowej.

Niektórzy uważają, że współpraca międzynarodowa, do której promowania dąży Organizacja Narodów Zjednoczonych, w połączeniu z programem międzywyznaniowym i ekumenicznym, który stara się propagować papież Leon XIV oraz wielu innych przywódców religijnych, przyniesie pokój i dobrobyt.

Jednak dotychczasowe osiągnięcia ONZ w tym zakresie nie są imponujące. Oprócz licznych konfliktów zbrojnych, które miały miejsce od czasu powstania ONZ, wiele milionów ludzi cierpi głód, jest uchodźcami i/lub żyje w skrajnym ubóstwie.

Kilkadziesiąt lat temu ONZ postanowiła wdrożyć swoje *Milenijne Cele Rozwoju*. Było to osiem „celów rozwojowych", ale przedsięwzięcie to zakończyło się niepowodzeniem, nawet według samej ONZ. Dlatego w 2015 roku przyjęto tak zwane „17 celów zrównoważonego rozwoju". Niektórzy są optymistami. Inni uważają to za utopijną fantazję.

Jeśli chodzi o utopię, 6 maja 2016 r. ówczesny papież Franciszek powiedział, że marzy o humanitarnej europejskiej utopii, do której osiągnięcia jego Kościół mógłby pomóc temu kontynentowi. Jednak to marzenie papieża okaże się koszmarem (por. Apokalipsa 18).

Może dojść do pewnej współpracy i sukcesów, ale…

Słownik Merriam-Webster podaje, że utopia to „wyimaginowane miejsce, w którym rząd, prawa i warunki społeczne są idealne". Biblia uczy, że ludzkość nie jest w stanie samodzielnie rozwiązać swoich problemów:

> [23] O Panie, wiem, że droga człowieka nie leży w nim samym; nie leży w człowieku, który idzie, kierowanie własnymi krokami. (Jeremiasz 10:23, w całym tekście NKJV, o ile nie wskazano inaczej)

Biblia naucza, że współpraca międzynarodowa zakończy się niepowodzeniem:

> [16] Na ich drogach panuje zniszczenie i nędza; [17] a drogi pokoju nie poznali. [18] Nie ma bojaźni Bożej przed ich oczami. (List do Rzymian 3:16-18)

Mimo to wielu ludzi dąży do urzeczywistnienia swojej wizji utopijnego społeczeństwa, a czasami próbuje nawet włączyć w to religię. Jednak prawie nikt nie jest gotów podążać drogami jedynego prawdziwego Boga. Nie oznacza to, że nie nastąpi żaden postęp w kierunku osiągnięcia jakichkolwiek celów Organizacji Narodów Zjednoczonych czy Watykanu. Pewien postęp nastąpi (a wiele z tych celów jest dobrych), podobnie jak pewne niepowodzenia.

W rzeczywistości, prawdopodobnie po wielkim konflikcie, zostanie zawarte i potwierdzone pewnego rodzaju międzynarodowe porozumienie pokojowe (Daniel 9:27). Kiedy to nastąpi, wielu będzie błędnie skłaniało się ku przekonaniu, że ludzkość stworzy bardziej pokojowe i utopijne społeczeństwo.

Wielu da się zwieść takiemu międzynarodowemu „utopijnemu postępowi" (por. Ezechiel 13:10), a także różnym znakom i cudom (2 Tesaloniczan 2:9-12). Jednak Biblia mówi, że taki pokój nie będzie trwał (Daniel 9:27; 11:31-44), niezależnie od tego, co mogą twierdzić przywódcy (1 Tesaloniczan 5:3; Izajasz 59:8).

Przekonanie, że bez Jezusa (por. Ewangelia według św. Jana 15:5; Ewangelia według św. Mateusza 24:21-22) ludzkość może zrealizować utopię w tym „obecnym złym wieku", jest fałszywą ewangelią (List do Galatów 1:3-10).

Jeśli sama ludzkość jest całkowicie niezdolna do prawdziwego urzeczywistnienia utopii, to czy jakakolwiek utopia jest w ogóle możliwa?

Tak.

Królestwo Boże sprawi, że ta planeta, a później cała wieczność, staną się niesamowicie lepsze.

2. Jaką ewangelię głosił Jezus?

Biblia naucza, że społeczeństwo utopijne, zwane Królestwem Bożym, zastąpi ludzkie rządy (Daniel 2:44; Objawienie 11:15; 19:1-21).

Kiedy Jezus rozpoczął swoją publiczną służbę, zaczął od głoszenia ***ewangelii Królestwa Bożego***. Oto, co relacjonuje Marek:

> [14] Gdy Jan został uwięziony, Jezus przybył do Galilei, głosząc ewangelię Królestwa Bożego, [15] i mówiąc: „Czas się wypełnił, a Królestwo Boże jest blisko. Nawracajcie się i wierzcie w ewangelię”. (Ewangelia według św. Marka 1:14-15)

Termin „ewangelia” pochodzi od greckiego słowa transliterowanego jako *euangelion* i oznacza „dobrą wiadomość” lub „dobrą nowinę”. W Nowym Testamencie angielskie słowo „królestwo”, odnoszące się do Królestwa Bożego, pojawia się około 149 razy w NKJV i 151 razy w *Biblii Douay-Rheims*. Pochodzi ono od greckiego słowa transliterowanego jako *basileia*, które oznacza rządy lub sferę władzy królewskiej.

Królestwa ludzkie, podobnie jak królestwo Boże, mają króla (Objawienie 17:14), obejmują określony obszar geograficzny (Objawienie 11:15), mają zasady (Izajasz 2:3-4; 30:9) oraz poddanych (Łukasz 13:29).

Oto pierwsze publiczne nauczanie Jezusa, które odnotował Mateusz:

> [23] A Jezus przemierzał całą Galileę, nauczając w synagogach i głosząc ewangelię o królestwie (Mt 4,23)

Mateusz odnotowuje również:

> [35] Wtedy Jezus przemierzał wszystkie miasta i wioski, nauczając w ich synagogach i głosząc ewangelię królestwa (Mt 9,35)

Nowy Testament pokazuje, że Jezus będzie królował na wieki:

> [33] I będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego królestwu nie będzie końca. (Łukasz 1:33)

Łukasz zapisuje, że celem, dla którego Jezus został posłany, było głoszenie Królestwa Bożego. Zwróćcie uwagę na to, czego nauczał Jezus:

> [43] Powiedział do nich: „Muszę głosić Królestwo Boże także innym miastom, bo właśnie w tym celu zostałem posłany". (Łukasz 4:43)

Czy kiedykolwiek słyszeliście, by tak nauczano? Czy kiedykolwiek zdawaliście sobie sprawę, że celem posłania Jezusa było głoszenie Królestwa Bożego?

Łukasz odnotowuje również, że Jezus *rzeczywiście* udał się i głosił Królestwo Boże:

> [10] A apostołowie, gdy powrócili, opowiedzieli Mu wszystko, co uczynili. Wtedy zabrał ich i udał się na ubocze, do opuszczonego miejsca należącego do miasta zwanego Betsaida. [11] Gdy jednak tłumy się o tym dowiedziały, poszły za Nim; a On przyjął ich i przemawiał do nich o Królestwie Bożym. (Łk 9,10-11)

Jezus nauczał, że Królestwo Boże powinno być najwyższym priorytetem dla tych, którzy chcą za Nim podążać:

> [33] Szukajcie najpierw Królestwa Bożego i Jego sprawiedliwości, (Mt 6,33)

> [31] Szukajcie jednak Królestwa Bożego, a wszystko to będzie wam dodane. [32] Nie bójcie się, mała trzódko, bo waszemu Ojcu upodobało się dać wam Królestwo. (Łk 12,31-32)

Chrześcijanie mają SZUKAĆ PRZEDE WSZYSTKIM Królestwa Bożego. Czynią to, czyniąc z tego swój najwyższy priorytet poprzez życie tak, jak Chrystus by tego od nich oczekiwał, oraz oczekując Jego powrotu i Królestwa. Jednak większość tych, którzy wyznają Chrystusa, nie tylko nie szuka przede wszystkim Królestwa Bożego, ale nawet nie wie, czym ono jest. Wielu błędnie wierzy również, że angażowanie się w światową politykę jest tym, czego Bóg oczekuje od chrześcijan. Nie rozumiejąc Królestwa Bożego,

nie żyją teraz tak, jak powinni, ani nie rozumieją, dlaczego ludzkość jest tak niedoskonała.

Zauważmy również, że królestwo zostanie dane małej trzódce (por. Rzymian 11:5). Potrzeba pokory, by chcieć być częścią tej prawdziwej małej trzódki.

Królestwo Boże nie zostało jeszcze ustanowione na Ziemi

Jezus nauczał, że Jego naśladowcy powinni modlić się o nadejście królestwa, a zatem jeszcze go nie posiadają:

> [9] Ojcze nasz, który jesteś w niebie, niech będzie uświęcone imię Twoje. 10 Niech przyjdzie królestwo Twoje. Niech się stanie Twoja wola (Mt 6:9-10)

Jezus wysłał swoich uczniów, aby głosili Królestwo Boże:

> [1] Wtedy zwołał swoich dwunastu uczniów i dał im moc oraz władzę nad wszystkimi demonami, a także zdolność uzdrawiania chorób. [2] Wysłał ich, aby głosili Królestwo Boże. (Łukasz 9:1-2)

Jezus nauczał, że sama Jego obecność nie była Królestwem, ponieważ Królestwo nie zostało wówczas ustanowione na ziemi, i dlatego nie wyganiał wtedy demonów w swoim imieniu:

> [28] Ale jeśli ja wyrzucam demony Duchem Bożym, to z pewnością Królestwo Boże przyszło do was. (Mateusz 12:28)

Prawdziwe królestwo jest w przyszłości – nie teraz, jak pokazuje Marek:

> [47] A jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je. Lepiej jest dla ciebie wejść do Królestwa Bożego z jednym okiem, niż mając dwoje oczu, zostać wyrzuconym… (Ewangelia według św. Marka 9:47)

> [23] Jezus rozejrzał się i rzekł do swoich uczniów: „Jakże trudno jest tym, którzy mają bogactwa, wejść do królestwa Bożego!” [24] A uczniowie byli zdumieni Jego słowami. Ale Jezus znów im odpowiedział i rzekł: „Dzieci, jakże trudno jest tym, którzy ufają bogactwom, wejść do królestwa Bożego! [25] Łatwiej jest

wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego.” (Mk 10,23-25)

[25] Zaprawdę, powiadam wam: Nie będę już pił z owocu winorośli aż do tego dnia, kiedy będę pił go na nowo w Królestwie Bożym.” (Mk 14,25)

[43] Józef z Arymatei, wybitny członek Rady, który sam oczekiwał Królestwa Bożego, przyszedł i nabrał odwagi… (Mk 15,43)

Jezus nauczał, że królestwo nie jest obecnie częścią tego obecnego świata:

[36] Jezus odpowiedział: „Moje królestwo nie jest z tego świata. Gdyby moje królestwo było z tego świata, moi słudzy walczyliby, abym nie został wydany Żydom; ale teraz moje królestwo nie jest stąd.” (J 18,36)

Jezus nauczał, że królestwo nadejdzie po tym, jak powróci jako jego Król:

[31] „Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swojej chwale wraz ze wszystkimi świętymi aniołami, wtedy zasiądzie na tronie swojej chwały. [32] Wszystkie narody zostaną zgromadzone przed Nim, a On oddzieli jednych od drugich, tak jak pasterz oddziela owce od kozłów. [33] I postawi owce po swojej prawicy, a kozły po lewicy. [34] Wtedy Król powie do tych po swojej prawej stronie: «Pójdźcie, błogosławieni Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo przygotowane dla was od założenia świata». (Mt 25:31-34)

Ponieważ Królestwo Boże jeszcze nie nadeszło, prawdziwą utopię ujrzymy dopiero po jego ustanowieniu. Ponieważ większość ludzi nie rozumie, czym jest Królestwo Boże, nie potrafią oni pojąć, jak działają Jego pełne miłości rządy.

Królestwo Boże nie nadejdzie, „dopóki nie wejdzie pełnia pogan” (Rzymian 11:25) – a to jeszcze się nie stało.

Jak Jezus opisał Królestwo?

Jezus przedstawił kilka wyjaśnień dotyczących tego, czym jest Królestwo Boże:

> [26] I rzekł: „Królestwo Boże jest jak człowiek, który rozsiewa ziarno na ziemi, [27] śpi w nocy i wstaje w dzień, a ziarno kiełkuje i rośnie, choć on sam nie wie, jak. [28] Ziemia bowiem sama wydaje plon: najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie. [29] A gdy ziarno dojrzeje, natychmiast wkłada sierp, bo nadeszły żniwa". (Mk 4,26-29)

> [18] Wtedy rzekł: „Do czego można porównać królestwo Boże? I z czym je porównam? [19] Jest ono podobne do ziarna gorczycy, które człowiek wziął i zasiał w swoim ogrodzie; wyrosło ono i stało się wielkim drzewem, a ptaki powietrzne gniazdowały w jego gałęziach". [20] I znów rzekł: „Do czego mam porównać Królestwo Boże? [21] Jest ono podobne do zaczynu, który kobieta wzięła i schowała w trzech miarach mąki, aż cała mąka się zakwasiła." (Łukasz 13:18-21)

Te przypowieści sugerują, że na początku Królestwo Boże jest dość małe, ale stanie się wielkie – ostatecznie obejmie nieskończony wszechświat.

Łukasz zapisał również:

> [29] Przybędą ze wschodu i zachodu, z północy i południa, i zasiądą w Królestwie Bożym. (Łk 13:29)

Zatem Królestwo Boże będzie składało się z ludzi z całego świata. NIE będzie ograniczone do tych, którzy mają izraelskie pochodzenie lub należą do określonych grup etnicznych. Ludzie z różnych stron świata zasiądą w tym królestwie.

Łukasz 17 i Królestwo

Łukasz 17:20-21 wprawia niektórych w zakłopotanie. Zanim jednak do tego przejdziemy, zwróćmy uwagę, że w Królestwie Bożym ludzie będą faktycznie spożywać posiłki:

> [15] „Błogosławiony ten, kto będzie jadł chleb w Królestwie Bożym!” (Łk 14,15)

Skoro ludzie będą (w przyszłości) spożywać posiłki w Królestwie Bożym, nie jest to tylko coś, co obecnie odkładają sobie w sercach, pomimo błędnych tłumaczeń/nieporozumień dotyczących fragmentu z Ewangelii Łukasza 17:21, które sugerują coś innego.

Tłumaczenie AFV fragmentu Łukasza 17:20-21 może pomóc niektórym to zrozumieć:

> [20] Gdy faryzeusze pytali Go, kiedy nadejdzie Królestwo Boże, odpowiedział im i rzekł: „Królestwo Boże nie przychodzi w sposób dostrzegalny; [21] Nie będą też mówić: «Oto jest tutaj!» ani: «Oto jest tam!» Bo oto Królestwo Boże jest pośród was”. (Łk 17:20-21, AFV; zob. również tłumaczenia NASB i ESV)

Zwróćcie uwagę, że Jezus przemawiał do nienawróconych, cielesnych i obłudnych faryzeuszy. Jezus „odpowiedział im” – to faryzeusze zadali Jezusowi to pytanie. Nie chcieli Go rozpoznać.

Czy byli oni w KOŚCIELE? Nie!

Jezus nie mówił też o kościele, który miał wkrótce powstać. Nie mówił też o uczuciach w umyśle czy sercu.

Jezus mówił o swoim PANOWANIU! Faryzeusze nie pytali Go o Kościół. Nie wiedzieli nic o żadnym kościele nowotestamentowym, który miał wkrótce powstać. Nie pytali o jakiś rodzaj pięknego uczucia.

Jeśli ktoś uważa, że Królestwo Boże to KOŚCIÓŁ — a Królestwo Boże było „wewnątrz” faryzeuszy — to czy KOŚCIÓŁ był wewnątrz faryzeuszy? Oczywiście, że nie!

Taki wniosek jest raczej absurdalny, prawda? Chociaż niektóre protestanckie tłumaczenia oddają fragment Łukasza 17:21 jako „Królestwo Boże jest «w was»” (NKJV/KJV), nawet rzymskokatolicka *Biblia „Nowe Jeruzalem*” poprawnie tłumaczy to jako „Królestwo Boże jest wśród was”.

Jezus był tym, który znajdował się pośród faryzeuszy – miał stać się Królem tego Królestwa. Faryzeusze sądzili, że oczekują Królestwa Bożego. Jednak źle je pojmowali. Jezus wyjaśnił, że nie będzie to lokalne ani ograniczone Królestwo przeznaczone wyłącznie dla Żydów, jak wydawało im się (ani Kościół, jak niektórzy obecnie wierzą). Królestwo Boże nie będzie po prostu jednym z wielu ludzkich i widzialnych królestw, które ludzie mogliby wskazać lub zobaczyć i powiedzieć: „To jest to, tutaj" lub „to jest Królestwo, tam".

Sam Jezus narodził się, by być KRÓLEM tego Królestwa, jak jasno powiedział Piłatowi (J 18,36-37). Należy zrozumieć, że Biblia często używa terminów „król" i „królestwo" zamiennie (np. Dn 7,17-18.23). KRÓL przyszłego Królestwa Bożego stał właśnie wtedy obok faryzeuszy. Nie chcieli jednak uznać Go za swojego króla (J 19,21). Kiedy powróci, świat Go odrzuci (Ap 19,19).

W kolejnych wersetach 17 rozdziału Ewangelii Łukasza Jezus opisał swoje powtórne przyjście, kiedy to Królestwo Boże będzie panować nad CAŁĄ ZIEMIĄ (według tłumaczenia Moffatta):

> [22] Do swoich uczniów rzekł: „Nadejdą dni, kiedy będziecie długo i na próżno tęsknić za choćby jednym dniem Syna Człowieczego. [23] Ludzie będą mówić: «Oto jest!», «Oto tam jest!», ale nie wychodźcie i nie biegnijcie za nimi, [24] bo tak jak błyskawica, która przebiega z jednego krańca nieba na drugi, tak będzie Syn Człowieczy w swoim dniu. [25] Najpierw jednak musi On wiele wycierpieć i zostać odrzucony przez obecne pokolenie. (Ewangelia Łukasza 17:22-25, Moffatt)

Jezus nawiązał do błyskawicy, podobnie jak w Ewangelii Mateusza 24:27-31, opisując swoje powtórne przyjście, aby PANOWAĆ nad całym światem. Jezus nie mówi, że Jego lud nie będzie w stanie Go ujrzeć, gdy powróci – ujrzy Go (por. Dzieje Apostolskie 1:11).

Jednak większość ludzi nie rozpozna Go jako swojego KRÓLA (Objawienie 11:15) i będzie z Nim walczyć (Objawienie 19:19)! Wielu uzna Jezusa za Antychrysta. Jezus nie mówił, że Królestwo Boże znajduje się w sercach tych faryzeuszy – w innym miejscu powiedział im, że nie znajdą się w

Królestwie z powodu swojej hipokryzji (Mt 23,13-14). Jezus nie mówił też, że Kościół będzie tym Królestwem.

Królestwo Boże jest czymś, do czego ludzie będą mogli pewnego dnia WEJŚĆ – na przykład podczas zmartwychwstania sprawiedliwych! Jednak nawet Abraham i inni patriarchowie jeszcze tam nie są (por. List do Hebrajczyków 11:13-40).

Uczniowie wiedzieli, że Królestwo Boże nie było wówczas w nich osobiście i że musiało się ono objawić, jak pokazuje poniższy fragment, który następuje po Łukasza 17:21:

> [11] Gdy to słyszeli, opowiedział im inną przypowieść, ponieważ zbliżał się do Jerozolimy, a oni sądzili, że Królestwo Boże pojawi się natychmiast. (Łk 19,11)

Królestwo wyraźnie miało nadejść w przyszłości

Jak można rozpoznać, czy Królestwo jest blisko? Odpowiadając na to pytanie, Jezus wymienił prorocze wydarzenia (Łk 21:8-28), a następnie nauczał:

> [29] Spójrzcie na drzewo figowe i na wszystkie drzewa. [30] Gdy już zaczynają pączkować, widzicie i sami wiecie, że lato jest już blisko. [31] Tak więc i wy, **gdy ujrzycie, że to się dzieje, wiedzcie, że Królestwo Boże jest blisko.** (Łk 21,29-31)

Jezus chciał, aby Jego lud śledził wydarzenia prorocze, aby wiedzieć, kiedy nadejdzie Królestwo. W innym miejscu Jezus powiedział swojemu ludowi, aby czuwał i zwracał uwagę na wydarzenia prorocze (Łk 21,36; Mk 13,33-37). Pomimo słów Jezusa wielu lekceważy obserwowanie wydarzeń światowych związanych z proroctwami.

W rozdziałach 22 i 23 Ewangelii Łukasza Jezus ponownie pokazał, że Królestwo Boże jest czymś, co spełni się w przyszłości, gdy nauczał:

> [15] „Z wielką tęsknotą pragnąłem spożyć z wami tę Paschę, zanim będę cierpiał; [16] bo powiadam wam: nie będę już jej spożywał, dopóki się nie spełni w Królestwie Bożym”. [17] Następnie wziął

kielich, odmówił dziękczynienie i rzekł: „Weźcie to i podzielcie się między sobą; [18] bo powiadam wam: nie będę pił z owocu winnego krzewu, aż nadejdzie królestwo Boże”. (Łk 22,15-18)

[39] Ale jeden z tych złoczyńców, którzy zostali ukrzyżowani wraz z Nim, bluźnił Mu i rzekł: „Jeśli jesteś Mesjaszem, ocal siebie i nas też”. [40] Jego towarzysz jednak zganił go i rzekł do niego: „Czy nawet Boga się nie boisz? Przecież i ty jesteś wraz z nim skazany. [41] A my słusznie, bo na to zasługujemy, gdyż otrzymujemy zapłatę zgodnie z tym, co uczyniliśmy, ale ten człowiek nie uczynił nic złego”. [42] I rzekł do Jeszuy: „Panie mój, pamiętaj o mnie, gdy wejdziesz do swego Królestwa”. [43] Ale Jeszua rzekł do niego: „Zaprawdę, powiadam ci, że dziś będziesz ze mną w raju”. (Łk 23:39-43, Aramaic in Plain English)

Królestwo Boże nie nadeszło też zaraz po śmierci Jezusa, jak pokazują nam zarówno Marek, jak i Łukasz:

[43] Józef z Arymatei, wybitny członek Rady, który sam oczekiwał Królestwa Bożego, przyszedł i nabrał odwagi… (Ewangelia według św. Marka 15:43)

[51] Pochodził z Arymatei, miasta żydowskiego, i sam również oczekiwał Królestwa Bożego. (Łk 23, 51)

Dopiero po zmartwychwstaniu (1 List do Koryntian 15:50-55) chrześcijanie narodzą się na nowo, aby wejść do Królestwa Bożego, jak zapisuje Jan:

[3] Jezus odpowiedział mu: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: jeśli ktoś nie narodzi się na nowo, nie może ujrzeć Królestwa Bożego”. [4] Nikodem rzekł do Niego: „Jakże może się człowiek narodzić, będąc starym? Czyż może po raz drugi wejść do łona matki i narodzić się?”. [5] Jezus odpowiedział: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: jeśli ktoś nie narodzi się z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego”. (J 3, 3-5)

Tylko lud Boży ujrzy ostateczne, postmilenijne Królestwo Boże.

Proszę teraz zrozumieć, że po zmartwychwstaniu Jezus ponownie nauczał o Królestwie Bożym:

> [3] Po swoich cierpieniach ukazał się im jako żywy, przedstawiając wiele niepodważalnych dowodów, ukazując się im przez czterdzieści dni i mówiąc o sprawach dotyczących Królestwa Bożego. (Dz 1, 3)

Pierwsze i ostatnie kazania, które wygłosił Jezus, dotyczyły Królestwa Bożego! Jezus przyszedł jako posłaniec, aby nauczać o tym Królestwie.

Jezus zlecił również apostołowi Janowi, aby napisał o tysiącletnim Królestwie Bożym, które miało nadejść na ziemi. Zwróćcie uwagę na to, co kazał Janowi zapisać:

> [4] Widziałem dusze tych, którzy zostali ścięci za swoje świadectwo o Jezusie i za słowo Boże, którzy nie oddali pokłonu bestii ani jej obrazowi i nie przyjęli jej znaku na czołach ani na rękach. I ożyli, i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat. (Objawienie 20:4)

Pierwsi chrześcijanie nauczali, że tysiącletnie Królestwo Boże zapanuje na ziemi i zastąpi rządy tego świata, tak jak uczy Biblia (por. Objawienie 5:10, 11:15).

Dlaczego, skoro Królestwo Boże jest tak ważne, większość ludzi niewiele o nim słyszała?

Częściowo dlatego, że Jezus nazwał je tajemnicą:

> [11] I rzekł do nich: „Wam dano poznać tajemnicę Królestwa Bożego, ale tym, którzy są na zewnątrz, wszystko przedstawia się w przypowieściach.” (Ewangelia według św. Marka 4:11)

Nawet dzisiaj prawdziwe Królestwo Boże pozostaje tajemnicą dla większości ludzi, podobnie jak znaczna część Bożego planu (zobacz także naszą bezpłatną książkę dostępną online pod adresem www.ccog.org zatytułowaną: TAJEMNICA BOŻEGO PLANU – Dlaczego Bóg cokolwiek stworzył? Dlaczego Bóg stworzył ciebie?).

Zastanów się również nad tym, że Jezus powiedział, iż koniec (wieku) nadejdzie (wkrótce) PO tym, jak ewangelia królestwa zostanie głoszona na całym świecie jako ŚWIADECTWO:

> [14] I ta ewangelia o Królestwie będzie głoszona po całym świecie jako świadectwo dla wszystkich narodów, a wtedy nadejdzie koniec. (Mateusz 24:14)

Głoszenie ewangelii Królestwa Bożego jest ważne i ma zostać zrealizowane **w tych czasach ostatecznych**. Jest to „dobra nowina", ponieważ oferuje prawdziwą nadzieję na uzdrowienie z bolączek ludzkości, niezależnie od tego, czego mogą nauczać przywódcy polityczni.

Jeśli weźmie się pod uwagę słowa Jezusa, powinno być jasne, że prawdziwy kościół chrześcijański powinien głosić tę ewangelię królestwa już teraz. Powinno to być najwyższym priorytetem dla Kościoła. Aby robić to właściwie, należy posługiwać się wieloma językami. Właśnie do tego dąży Kościół Boży *Trwający*. I właśnie dlatego ta broszura została przetłumaczona na dziesiątki języków.

Jezus nauczał, że większość ludzi NIE przyjmie Jego drogi:

> [13] „Wchodźcie przez ciasną bramę, bo szeroka jest brama i przestronna droga, która prowadzi do zguby, a wielu jest takich, którzy przez nią wchodzą. [14] Ciasna bowiem jest brama i wąska droga, która prowadzi do życia, a niewielu jest takich, którzy ją znajdują. (Mt 7,13-14)

Ewangelia Królestwa Bożego prowadzi do życia!

Warto zauważyć, że choć większość wyznających chrześcijan wydaje się nie dostrzegać, iż Chrystus kładł nacisk na głoszenie ewangelii Królestwa Bożego, świeccy teologowie i historycy często rozumieli, że właśnie tego naucza Biblia.

Jednak sam Jezus oczekiwał od swoich uczniów, że będą nauczać Ewangelii Królestwa Bożego (Łukasz 9:2, 60). Ponieważ przyszłe królestwo będzie oparte na Bożych prawach, przyniesie ono pokój i dobrobyt – a

przestrzeganie tych praw w obecnym wieku prowadzi do prawdziwego pokoju (Psalm 119:165, 172; Efezjan 2:15).

Ta dobra nowina o królestwie była znana już w pismach Starego Testamentu.

3. Czy Królestwo było znane w Starym Testamencie?

Pierwsze i ostatnie odnotowane kazanie Jezusa dotyczyło głoszenia ewangelii Królestwa Bożego (Mk 1:14-15; Dz 1:3).

Królestwo Boże to coś, o czym Żydzi z czasów Jezusa powinni byli coś wiedzieć, ponieważ było ono wspomniane w ich pismach świętych, które obecnie nazywamy Starym Testamentem.

Daniel nauczał o Królestwie

Prorok Daniel napisał:

> [40] A czwarte królestwo będzie mocne jak żelazo, tak jak żelazo rozbija i miażdży wszystko; i podobnie jak żelazo, które miażdży, królestwo to rozbije i zmiażdży wszystkie pozostałe. [41] A skoro widziałeś stopy i palce u stóp, częściowo z gliny garncarskiej, a częściowo z żelaza, królestwo to będzie podzielone; jednak siła żelaza będzie w nim obecna, tak jak widziałeś żelazo zmieszane z gliną garncarską. [42] I tak jak palce u stóp były częściowo z żelaza, a częściowo z gliny, tak królestwo to będzie częściowo silne, a częściowo kruche. [43] Tak jak widziałeś żelazo zmieszane z gliną garncarską, tak oni będą się mieszać z potomstwem ludzkim; ale nie będą się ze sobą łączyć, tak jak żelazo nie miesza się z gliną. [44] A w dniach tych królów Bóg niebios ustanowi królestwo, które nigdy nie zostanie zniszczone; i królestwo to nie zostanie przekazane innemu ludowi; rozbije ono na kawałki i pochłonie wszystkie te królestwa, i będzie trwać na wieki. (Daniel 2:40-44)

> [18] Ale święci Najwyższego otrzymają królestwo i będą je posiadać na wieki, na wieki wieków. (Daniel 7:18)

> [21] „Patrzyłem, a ten sam róg prowadził wojnę przeciwko świętym i zwyciężał ich, [22] aż przyszedł Przedwieczny i wydano wyrok na korzyść świętych Najwyższego, i nadszedł czas, aby święci objęli królestwo”. (Daniel 7:21-22)

Z Księgi Daniela dowiadujemy się, że nadejdzie czas, kiedy Królestwo Boże zniszczy królestwa tego świata i będzie trwać na wieki. Dowiadujemy się również, że święci będą mieli swój udział w otrzymaniu tego królestwa.

Wiele fragmentów proroctw Daniela dotyczy naszych czasów w XXI wieku.

Zwróćmy uwagę na niektóre fragmenty Nowego Testamentu:

> 12 „Dziesięć rogów, które widziałeś, to dziesięciu królów, którzy jeszcze nie otrzymali królestwa, ale otrzymają władzę na jedną godzinę jako królowie wraz z bestią. 13 Są oni jednomyślni i przekażą swoją moc oraz władzę bestii. 14 Będą oni toczyć wojnę z Barankiem, a Baranek ich pokona, gdyż On jest Panem panów i Królem królów; a ci, którzy są z Nim, są powołani, wybrani i wierni." (Objawienie 17:12-14)

Widzimy więc zarówno w Starym, jak i w Nowym Testamencie koncepcję, że w czasach ostatecznych powstanie ziemskie królestwo składające się z dziesięciu części oraz że Bóg je zniszczy i ustanowi swoje królestwo.

Izajasz nauczał o Królestwie

Bóg natchnął Izajasza, by opisał pierwszą część Królestwa Bożego, tysiącletnie panowanie znane jako tysiąclecie, w następujący sposób:

> 1 Wyrośnie różdżka z pnia Jessego, a z jego korzeni wyrośnie gałąź.
> 2 Spocznie na Nim Duch Pański: Duch mądrości i zrozumienia, Duch rady i mocy, Duch wiedzy i bojaźni Pańskiej.
>
> 3 Jego radością jest bojaźń Pańska, i nie będzie sądził według tego, co widzą Jego oczy, ani orzekał według tego, co słyszą Jego uszy; 4 ale będzie sądził ubogich sprawiedliwie i orzekał z równością
>
> dla pokornych tej ziemi; uderzy ziemię rózgą swoich ust, a tchnieniem swoich warg zabije bezbożnego. 5 Sprawiedliwość będzie pasem Jego lędźwi, a wierność pasem Jego bioder.
>
> 6 „Wilk będzie mieszkał z barankiem, lampart będzie leżał z koźlęciem, cielę, młody lew i tuczne zwierzę będą razem; a małe

dziecko będzie je prowadzić. [7] Krowa i niedźwiedzica będą się paść; ich młode będą leżały razem; a lew będzie jadł słomę jak wół. [8] Niemowlę będzie się bawiło przy norze kobry, a dziecko odstawione od piersi włoży rękę do legowiska żmii. [9] Nie będą krzywdzić ani niszczyć na całej mojej świętej górze, bo ziemia będzie pełna poznania Pana, tak jak wody pokrywają morze.

[10] „W owym dniu pojawi się Korzeń Jessego, który stanie jako sztandar dla narodów; poganie będą Go szukać, a Jego miejsce spoczynku będzie chwalebne". (Izajasz 11:1-10)

Powodem, dla którego nazwałem to pierwszą częścią lub pierwszą fazą Królestwa Bożego, jest to, że będzie to czas, w którym Królestwo będzie miało charakter fizyczny (przed nadejściem świętego miasta, Nowego Jeruzalem, które zstąpi z nieba, Objawienie 21) i potrwa tysiąc lat. Izajasz potwierdził fizyczny aspekt tej fazy, kontynuując:

[11] I stanie się w owym dniu, że Pan po raz drugi wyciągnie swoją rękę, aby odzyskać resztkę swego ludu, która pozostała, z Asyrii i Egiptu, z Patros i Kusz, z Elamu i Szinaru, z Hamatu i wysp morskich.

[12] Wystawi sztandar dla narodów, zgromadzi wygnańców Izraela i zbierze rozproszonych z Judy ze wszystkich czterech stron świata. [13] Zniknie też zazdrość Efraima, a wrogowie Judy zostaną wygładzeni; Efraim nie będzie zazdrościł Judzie, a Juda nie będzie dręczyła Efraima. [14] Ale oni rzucą się na Filistynów, kierując się na zachód; razem splądrują ludy Wschodu; wyciągną rękę na Edom i Moab; a lud Ammonu będzie im posłuszny. [15] Pan całkowicie zniszczy język Morza Egipskiego; Swoim potężnym wiatrem wyciąga pięść nad rzeką, uderzy ją w siedem strumieni i sprawi, że ludzie będą przechodzić suchą stopą. [16] Będzie droga dla resztki Jego ludu, która pozostanie z Asyrii, tak jak było dla Izraela w dniu, gdy wyszedł z ziemi egipskiej. (Izajasz 11:11-16)

Izajasz został również natchniony, by napisać:

[2] A stanie się w dniach ostatecznych, że góra domu Pańskiego zostanie utwierdzona na szczycie gór i wywyższona ponad

wzgórza; i wszystkie narody będą do niej napływać. [3] Wiele ludów przyjdzie i powie: „Chodźcie, wejdźmy na górę Pana, do domu Boga Jakuba; On nauczy nas swoich dróg, a my będziemy chodzić Jego ścieżkami”. **Albowiem z Syjonu wyjdzie prawo**, a słowo Pana z Jerozolimy. [4] On będzie sądził między narodami i upominał wiele ludów; Przekują swoje miecze na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy; **naród nie podniesie miecza przeciwko narodowi, ani nie będą się już uczyć sztuki wojennej**. ... [11] Wyniosłe spojrzenia człowieka zostaną upokorzone, pycha ludzi zostanie złamana, a sam Pan będzie wywyższony w owym dniu. (Izajasz 2:2-4,11)

Będzie to zatem utopijny czas pokoju na ziemi. Ostatecznie będzie to trwało wiecznie, a panować będzie Jezus. Opierając się na różnych fragmentach Pisma Świętego (Psalm 90:4; 92:1; Izajasz 2:11; Ozeasz 6:2), żydowski Talmud naucza, że okres ten potrwa 1000 lat (Talmud babiloński: Traktat Sanhedrin, folio 97a).

Izajasz został natchniony, by napisać również następujące słowa:

[6] Albowiem Dziecię nam się narodziło, Syn nam został dany; a rząd spoczywa na Jego ramieniu. I nazwą Go: Cudowny, Doradca, Bóg Mocny, Ojciec Wieczny, Książę Pokoju. [7] Rozrost Jego panowania i pokoju nie będzie miał końca, na tronie Dawida i nad Jego królestwem, aby je porządkować i umacniać sprawiedliwością i prawem od tego czasu i na wieki. Zrealizuje to gorliwość Pana Zastępów. (Izajasz 9:6-7)

Zauważmy, że Izajasz powiedział, iż Jezus przyjdzie i ustanowi królestwo wraz z rządem. Chociaż wielu wyznających Chrystusa cytuje ten fragment, zwłaszcza w grudniu każdego roku, często pomijają fakt, że jest to proroctwo, wykraczające poza sam fakt narodzin Jezusa. Biblia pokazuje, że Królestwo Boże posiada rząd z prawami obowiązującymi poddanych oraz że Jezus będzie jego królem. Prorokowali o tym Izajasz, Daniel i inni.

Prawa Boże są drogą miłości (Mt 22:37-40; J 15:10), a Królestwo Boże będzie rządzone w oparciu o te prawa. Stąd też Królestwo Boże, wbrew temu, jak postrzegają je wielu ludzi na świecie, będzie oparte na miłości.

Psalmy i nie tylko

Nie tylko Daniel i Izajasz zostali natchnieni przez Boga, by pisać o nadchodzącym Królestwie Bożym.

Ezechiel został natchniony, by napisać, że *wszyscy* z *plemion* Izraela (nie tylko Żydzi), którzy zostali rozproszeni w czasie Wielkiego Ucisku, zostaną zgromadzeni w królestwie tysiącletnim:

> **17 Dlatego powiedz: «Tak mówi Pan Bóg: „Zgromadzę was spośród narodów, zgromadzę was z krajów, do których zostaliście rozproszeni, i dam wam ziemię Izraela”». 18 I udadzą się tam, i usuną stamtąd wszystkie rzeczy obrzydliwe oraz wszystkie ohydności. 19 Wtedy dam im jedno serce i włożę w nich nowego ducha, a kamienne serce wyjmę z ich ciała i dam im serce z ciała, 20 aby postępowali zgodnie z moimi ustawami, przestrzegali moich nakazów i je wypełniali; i będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem. 21 A tym, których serca podążają za pragnieniem ich obrzydliwości i ich ohyd, odpłacę za ich uczynki na ich własnych głowach” – mówi Pan Bóg. (Ezechiel 11:17-21)**

Potomkowie plemion Izraela nie będą już rozproszeni, lecz będą przestrzegać Bożych ustaw i zaprzestaną spożywania rzeczy obrzydliwych (Księga Kapłańska 11; Księga Powtórzonego Prawa 14).

Zwróć uwagę na następujące fragmenty z Psalmów dotyczące dobrej nowiny o królestwie Bożym:

> 27 Wszystkie krańce świata przypomną sobie i zwrócą się ku Panu, a wszystkie rodziny narodów będą oddawać Ci cześć. 28 Bo królestwo należy do Pana, a On panuje nad narodami. (Psalmy 22:27-28)

> 6 Twój tron, Boże, trwa na wieki wieków; berło sprawiedliwości jest berłem Twojego królestwa. (Psalmy 45:6)

> 1 Śpiewajcie Panu nową pieśń! Śpiewajcie Panu, cała ziemio. 2 Śpiewajcie Panu, błogosławcie Jego imię; zwiastujcie dzień po dniu dobrą nowinę o Jego zbawieniu. 3 Głoście Jego chwałę wśród

narodów, Jego cuda wśród wszystkich ludów. (Psalm 96:1-3; por. także 1 Kronik 16:23-24)

[10] Wszystkie Twoje dzieła będą Cię chwalić, Panie, a Twoi święci będą Cię błogosławić. [11] Będą opowiadać o chwale Twojego królestwa i mówić o Twojej mocy, [12] aby objawić synom ludzkim Jego potężne czyny i chwalebny majestat Jego królestwa. [13] Twoje królestwo jest królestwem wiecznym, a Twoja władza trwa przez wszystkie pokolenia. (Psalm 145:10-13)

Również inni autorzy Starego Testamentu pisali o różnych aspektach królestwa (np. Ezechiel 20:33; Obadiasz 21; Micheasz 4:7).

Gdy więc Jezus zaczął nauczać ewangelii Królestwa Bożego, Jego bezpośredni słuchacze znali już w pewnym stopniu tę podstawową koncepcję.

4. Czy apostołowie nauczali Ewangelii Królestwa?

Chociaż wielu zachowuje się tak, jakby ewangelia była jedynie dobrą nowiną o osobie Jezusa, w rzeczywistości naśladowcy Jezusa nauczali ewangelii Królestwa Bożego. To właśnie jest przesłanie, które przyniósł Jezus.

Apostoł Paweł nauczał o Królestwie Bożym i Jezusie:

> [8] Wszedł więc do synagogi i przez trzy miesiące odważnie przemawiał, rozważając i przekonując o sprawach Królestwa Bożego. (Dz 19, 8)
>
> [25] I rzeczywiście, teraz wiem, że wy wszyscy, wśród których chodziłem, głosząc Królestwo Boże. (Dz 20,25)
>
> [23] Gdy więc wyznaczyli mu dzień, wielu przyszło do niego do jego kwatery, którym wyjaśniał i uroczyście świadczył o Królestwie Bożym, przekonując ich o Jezusie zarówno na podstawie Prawa Mojżeszowego, jak i Proroków, od rana do wieczora. … [31] głosząc Królestwo Boże i nauczając o sprawach dotyczących Pana Jezusa Chrystusa z pełną ufnością, a nikt mu nie zabraniał. (Dz 28,23.31)

Zauważmy, że Królestwo Boże nie dotyczy wyłącznie Jezusa (choć On stanowi jego istotną część), ponieważ Paweł nauczał o Jezusie również niezależnie od tego, co głosił na temat Królestwa Bożego.

Paweł nazywał to również ewangelią Bożą, ale nadal była to ewangelia Królestwa Bożego:

> [9] … głosiliśmy wam ewangelię Bożą … [12] abyście postępowali w sposób godny Boga, który powołuje was do swego królestwa i chwały. (1 Tesaloniczan 2:9,12)

Paweł nazywał ją również ewangelią Chrystusa (Rzymian 1:16). „Dobra nowina" o Jezusie, przesłanie, którego On nauczał.

Zastanówcie się, że nie była to po prostu ewangelia o osobie Jezusa Chrystusa ani tylko o osobistym zbawieniu. Paweł powiedział, że ewangelia

Chrystusa obejmowała posłuszeństwo Jezusowi, Jego powrót oraz sąd Boży:

> [6] … aby Bóg odpłacił uciskiem tym, którzy was dręczą, [7] a wam, którzy cierpicie, dał odpoczynek wraz z nami, gdy Pan Jezus objawi się z nieba wraz ze swoimi potężnymi aniołami, [8] w płomiennym ogniu, wymierzając zemstę tym, którzy nie znają Boga, oraz tym, którzy nie są posłuszni ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa. [9] Ci zostaną ukarani wiecznym zniszczeniem, z dala od oblicza Pana i od chwały Jego mocy, [10] gdy przyjdzie On w owym Dniu, aby być uwielbionym w swoich świętych i podziwianym wśród wszystkich wierzących, ponieważ uwierzyliście naszemu świadectwu wśród was. (2 Tesaloniczan 1:6-10)

Nowy Testament pokazuje, że królestwo jest czymś, co otrzymamy, a nie czymś, co już w pełni posiadamy:

> [28] otrzymujemy królestwo, które nie może być wstrząśnięte. (List do Hebrajczyków 12:28)

Już teraz możemy pojmować i oczekiwać, że staniemy się częścią Królestwa Bożego, ale jeszcze w pełni do niego nie weszliśmy.

Paweł wyraźnie potwierdził, że jako śmiertelni ludzie nie wchodzimy w pełni do Królestwa Bożego, ponieważ dzieje się to *po* zmartwychwstaniu:

> [50] A to mówię, bracia: ciało i krew nie mogą odziedziczyć Królestwa Bożego, ani to, co ulega rozkładowi, nie odziedziczy tego, co nie ulega rozkładowi. [51] Oto objawiam wam tajemnicę: nie wszyscy zaśniemy, ale wszyscy będziemy przemienieni — [52] w jednej chwili, w mgnieniu oka, przy ostatnim trąbieniu. Gdyż zabrzmi trąba, a umarli zostaną wzbudzeni jako nieprzemijający, a my zostaniemy przemienieni (1 List do Koryntian 15:50-52)

> [1] Dlatego wzywam cię przed Bogiem i Panem Jezusem Chrystusem, który będzie sądził żywych i umarłych podczas swego pojawienia się i ustanowienia swego królestwa.
>
> (2 List do Tymoteusza 4:1)

Paweł nie tylko tego nauczał, ale także tego, że Jezus przekaże Królestwo Bogu Ojcu:

> [20] Teraz jednak Chrystus zmartwychwstał i stał się pierwociną tych, którzy zasnęli. [21] Bo skoro przez człowieka przyszła śmierć, to przez Człowieka przyszło też zmartwychwstanie. [22] Bo jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni. [23] Każdy jednak w swojej kolejności: najpierw Chrystus jako pierwocina, potem ci, którzy należą do Chrystusa, przy Jego przyjściu. [24] Potem nadejdzie koniec, gdy On przekaże Królestwo Bogu Ojcu, gdy położy kres wszelkiej władzy, wszelkiej mocy i wszelkiej potędze. [25] Musi bowiem królować, dopóki nie położy wszystkich wrogów pod swoje stopy. (1 List do Koryntian 15:20-25)

Paweł nauczał również, że niesprawiedliwi (łamiący przykazania) nie odziedziczą Królestwa Bożego:

> [9] Czy nie wiecie, że niesprawiedliwi nie odziedziczą Królestwa Bożego? Nie dajcie się zwieść. Ani rozpustnicy, ani bałwochwalcy, ani cudzołożnicy, ani homoseksualiści, ani sodomici, [10] ani złodzieje, ani chciwi, ani pijacy, ani oszczercy, ani zdziercy nie odziedziczą Królestwa Bożego. (1 List do Koryntian 6:9-10)

> [19] A oczywiste są uczynki ciała, a są to: cudzołóstwo, rozpusta, nieczystość, nieprzyzwoitość, [20] bałwochwalstwo, czary, nienawiść, spory, zazdrość, wybuchy gniewu, egoistyczne ambicje, rozłamy, herezje, [21] zazdrość, morderstwa, pijaństwo, hulanki i tym podobne; o czym z góry wam mówię, tak jak już wcześniej wam mówiłem, że ci, którzy takie rzeczy czynią, nie odziedziczą królestwa Bożego. (List do Galatów 5:19-21)

> [5] Wiecie bowiem, że żaden rozpustnik, nieczysty ani chciwiec, który jest bałwochwalcą, nie ma udziału w królestwie Chrystusa i Boga. (List do Efezjan 5:5)

Bóg ma swoje standardy i wymaga pokuty za grzechy, aby można było wejść do Jego królestwa. Posłuszeństwo Bogu jest wymagane zarówno do otrzymania Ducha Świętego, jak i do osiągnięcia zbawienia:

[29] …Piotr i apostołowie … powiedzieli: „Musimy bardziej słuchać Boga niż ludzi. … [32] A my jesteśmy świadkami tych rzeczy, podobnie jak Duch Święty, którego Bóg dał tym, którzy są Mu posłuszni.” (Dzieje Apostolskie 5:29,32, AFV)

[5] Chrystus… [8] choć był Synem, jednak nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. [9] A gdy został udoskonalony, stał się dla wszystkich, którzy są Mu posłuszni, źródłem wiecznego zbawienia, (List do Hebrajczyków 5:5,8-9)

Apostoł Paweł ostrzegał, że niektórzy nie będą nauczać, iż ewangelia Jezusa jest odpowiedzią, ale że akceptowalna jest inna droga:

[3] Łaska wam i pokój od Boga Ojca i naszego Pana Jezusa Chrystusa, [4] który wydał samego siebie za nasze grzechy, aby nas wybawić z obecnego złego wieku, zgodnie z wolą naszego Boga i Ojca, [5] któremu niech będzie chwała na wieki wieków. Amen. [6] Dziwię się, że tak szybko odwracacie się od Tego, który was powołał w łasce Chrystusa, ku innej ewangelii, [7] która wcale nie jest inna; są jednak tacy, którzy was niepokoją i chcą wypaczyć ewangelię Chrystusa. [8] Ale nawet gdybyśmy my sami lub anioł z nieba głosił wam ewangelię inną niż ta, którą wam głosiliśmy, niech będzie przeklęty. [9] Jak już wcześniej powiedzieliśmy, tak i teraz powtarzam: jeśli ktoś głosi wam ewangelię inną niż ta, którą przyjęliście, niech będzie przeklęty. (List do Galatów 1:3-9)

[3] Obawiam się jednak, by jakoś, tak jak wąż zwiódł Ewę swoją przebiegłością, tak wasze umysły nie zostały odwrócone od prostoty, jaka jest w Chrystusie. [4] Bo jeśli ktoś przychodzi i głosi innego Jezusa, którego my nie głosiliśmy, albo jeśli przyjmujecie innego ducha, którego nie przyjęliście, albo inną ewangelię, której nie przyjęliście — to dobrze, że to znosicie! (2 List do Koryntian 11:3-4)

Czym była ta „inna” i „odmienna”, a właściwie fałszywa, ewangelia?

Fałszywa ewangelia składa się z różnych elementów.

Ogólnie rzecz biorąc, fałszywa ewangelia polega na przekonaniu, że nie trzeba faktycznie być posłusznym Bogu i naprawdę starać się żyć zgodnie z Jego drogą, twierdząc jednocześnie, że Go znamy (por. Ewangelia według św. Mateusza 7:21-23). Ma ona zazwyczaj charakter egoistyczny.

Wąż zwabił Ewę, by dała się zwieść fałszywej ewangelii prawie 6000 lat temu (Księga Rodzaju 3) — i od tamtej pory ludzie wierzą, że wiedzą lepiej niż Bóg i powinni sami decydować o tym, co jest dobre, a co złe. Tak, po przyjściu Jezusa Jego imię często przypisywano różnym fałszywym ewangeliom — i tak jest do dziś, i będzie trwać aż do czasów ostatecznego Antychrysta.

W czasach apostoła Pawła fałszywa ewangelia była zasadniczo gnostycko-mistyczną mieszanką prawdy i błędu. Gnostycy wierzyli zasadniczo, że do osiągnięcia duchowego wglądu, w tym zbawienia, potrzebna jest specjalna wiedza. Gnostycy mieli skłonność do wierzenia, że to, co czyni ciało, nie ma większego znaczenia, i sprzeciwiali się posłuszeństwu wobec Boga w sprawach takich jak sabat siódmego dnia. Jednym z takich fałszywych przywódców był Szymon Mag, który został zganiony i ostrzeżony przez apostoła Piotra (Dz 8,18-21).

Ale to nie jest łatwe

Nowy Testament pokazuje, że Filip nauczał o Królestwie Bożym:

> 5 Wtedy Filip udał się do miasta Samarii i głosił im Chrystusa. … 12 uwierzyli Filipowi, gdy głosił im o Królestwie Bożym … (Dz 8,5.12)

Mimo to Jezus, Paweł i uczniowie nauczali, że wejście do Królestwa Bożego nie jest łatwe:

> 24 A gdy Jezus widział, że bardzo się zasmucił, rzekł: „Jakże trudno jest tym, którzy mają bogactwa, wejść do Królestwa Bożego! 25 Łatwiej bowiem wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do Królestwa Bożego”.
>
> 26 A ci, którzy to słyszeli, zapytali: „Kto więc może być zbawiony?”

[27] On jednak rzekł: „To, co jest niemożliwe dla ludzi, jest możliwe dla Boga”. (Łk 18,24-27)

[22] „Musimy przez wiele ucisku wejść do królestwa Bożego.” (Dz 14,22)

[3] Jesteśmy zobowiązani zawsze dziękować Bogu za was, bracia, jak należy, ponieważ wasza wiara niezwykle wzrasta, a miłość każdego z was do wszystkich innych obfituje, [4] tak że my sami chlubimy się wami wśród kościołów Bożych z powodu waszej cierpliwości i wiary we wszystkich prześladowaniach i ucisku, jakie znosicie, [5] co jest wyraźnym dowodem sprawiedliwego sądu Bożego, abyście zostali uznani za godnych królestwa Bożego, za które też cierpicie; [6] ponieważ sprawiedliwą rzeczą jest u Boga odpłacić uciskiem tym, którzy was dręczą, [7] a wam, którzy jesteście uciskani, dać odpoczynek wraz z nami, gdy Pan Jezus objawi się z nieba wraz ze swoimi potężnymi aniołami, (2 Tesaloniczan 1:3-7)

Ze względu na trudności obecnych czasów tylko niektórzy są obecnie powoływani i wybierani w tym wieku, by stać się jego częścią (Mt 22:1-14; J 6:44; Hbr 6:4-6). Inni zostaną powołani później, jak pokazuje Biblia, że „ci, którzy błądzili w duchu, dojdą do zrozumienia, a ci, którzy narzekali, nauczą się doktryny” (Iz 29:24).

Apostoł Piotr nauczał, że królestwo jest wieczne i że należy pilnie przestrzegać ewangelii Bożej, bo w przeciwnym razie nastąpi sąd:

[10] Dlatego, bracia, starajcie się tym bardziej, aby wasze powołanie i wybranie stały się pewne, bo jeśli to czynicie, nigdy się nie potkniecie; [11] w ten sposób zostanie wam obficie zapewnione wejście do wiecznego królestwa naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa. (2 List Piotra 1:10-11)

[17] Nadszedł bowiem czas, aby sąd zaczął się od domu Bożego; a jeśli najpierw zaczyna się od nas, to jaki będzie koniec tych, którzy nie są posłuszni Ewangelii Bożej? (1 List Piotra 4:17)

Ostatnie księgi Biblii i Królestwo

Biblia naucza, że „Bóg jest miłością” (1 List św. Jana 4:8,16), a Jezus jest Bogiem (Ewangelia św. Jana 1:1,14) – Królestwo Boże będzie miało Króla, który jest miłością i którego prawa opierają się na miłości, a nie na nienawiści (por. Apokalipsa św. Jana 22:14-15).

Biblia pokazuje również, że Bóg pośle anioła, który ogłosi wieczną ewangelię o Królestwie Bożym (Objawienie 14:6-7), a następnie innego anioła, aby wskazał, że pomimo pozornej wielkości Babilon upada (Objawienie 14:8-9). Przesłania te będą nadprzyrodzonymi potwierdzeniami ewangelii, którą świat wcześniej przyjął jako świadectwo, i wydają się być czynnikami decydującymi o pojawieniu się „wielkiej rzeszy”, która przyjdzie do Boga w czasach ostatecznych (Objawienie 7:9-14). W przeciwieństwie do ostatniej potęgi babilońskiej, która powstanie i upadnie (por. Objawienie 18:1-18), ostatnia faza Królestwa Bożego trwa na wieki:

> 15 Wtedy zatrąbił siódmy anioł, i rozległy się głośne głosy w niebie, mówiące: „Królestwa tego świata stały się królestwami naszego Pana i Jego Chrystusa, i On będzie królował na wieki wieków!” (Objawienie 11:15)

Jezus będzie królował w królestwie! Biblia ujawnia dwa z Jego tytułów:

> 16 A na szacie i na udzie ma wypisane imię: KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW. (Objawienie 19:16)

Ale czy tylko Jezus będzie królował? Zwróć uwagę na ten fragment:

> 4 I ujrzałem trony, a na nich zasiadali ci, którym powierzono sąd. Potem ujrzałem dusze tych, którzy zostali ścięci za świadectwo o Jezusie i za słowo Boże, którzy nie oddali pokłonu bestii ani jej obrazowi i nie przyjęli jej znaku na czołach ani na rękach. I ożyli, i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat... 6 Błogosławiony i święty jest ten, kto ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Nad takimi druga śmierć nie ma mocy, ale będą kapłanami Boga i Chrystusa i będą z Nim królować przez tysiąc lat. (Objawienie 20:4,6)

Prawdziwi chrześcijanie zostaną wskrzeszeni, aby królować z Chrystusem przez tysiąc lat! Królestwo będzie trwać wiecznie (Objawienie 11:15), ale

panowanie wraz z pierwszymi wskrzeszonymi świętymi, o którym mowa w Objawieniu 20:6, trwało tylko tysiąc lat. Dlatego wcześniej nazwałem to pierwszą fazą królestwa – fazą fizyczną, tysiącletnią, w przeciwieństwie do ostatecznej, bardziej duchowej fazy.

W Księdze Objawienia wymieniono kilka wydarzeń, które mają nastąpić między fazą tysiącletnią a fazą ostateczną Królestwa Bożego:

> 7 A gdy minie tysiąc lat, szatan zostanie uwolniony ze swojego więzienia 8 i wyjdzie, by zwieść narody znajdujące się w czterech krańcach ziemi, Goga i Magoga, i zgromadzić je do walki, a ich liczba jest jak piasek morski. … 11 Potem ujrzałem wielki biały tron i Tego, który na nim zasiadał, przed którego obliczem uciekła ziemia i niebo. I nie znaleziono dla nich miejsca. 12 I ujrzałem zmarłych, małych i wielkich, stojących przed Bogiem, i otwarto księgi. Otwarto też inną księgę, która jest Księgą Życia. I zmarli zostali osądzeni według swoich uczynków, na podstawie tego, co było zapisane w księgach. 13 Morze wydało zmarłych, którzy w nim byli, a Śmierć i Hades wydały zmarłych, którzy w nich byli. I zostali osądzeni, każdy według swoich uczynków. 14 Wtedy Śmierć i Hades zostały wrzucone do jeziora ognia. To jest druga śmierć. 15 A każdy, kto nie został znaleziony zapisany w Księdze Życia, został wrzucony do jeziora ognia. (Objawienie 20:7-8, 11-15)

Księga Objawienia pokazuje, że nastąpi późniejsza faza królestwa, która nastąpi po tysiącletnim panowaniu i po drugiej śmierci tych, którzy na zawsze odrzucają pokutę i drogi Boże:

> 1 I ujrzałem nowe niebo i nową ziemię, gdyż pierwsze niebo i pierwsza ziemia przeminęły. Nie było już też morza. 2 Wtedy ja, Jan, ujrzałem święte miasto, Nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, przygotowane jak oblubienica przystrojona dla swego męża. 3 I usłyszałem donośny głos z nieba, mówiący: „Oto przybytek Boga jest z ludźmi, i będzie mieszkał z nimi, a oni będą Jego ludem. Sam Bóg będzie z nimi i będzie ich Bogiem. 4 I Bóg otrze z ich oczu wszelką łzę; nie będzie już śmierci, ani smutku, ani płaczu. Nie będzie już bólu, bo to, co było wcześniej, przeminęło”. (Objawienie 21:1-4)

> [1] I pokazał mi czystą rzekę wody życia, przejrzystą jak kryształ, wypływającą z tronu Boga i Baranka. [2] Pośrodku jej ulicy oraz po obu stronach rzeki rosło drzewo życia, które rodziło dwanaście owoców, a każde drzewo wydawało swój owoc co miesiąc. Liście tego drzewa służyły do uzdrawiania narodów. [3] I nie będzie już przekleństwa, ale tron Boga i Baranka będzie w nim, a Jego słudzy będą Mu służyć. [4] Ujrzą Jego oblicze, a Jego imię będzie na ich czołach. [5] Nie będzie tam nocy: nie potrzebują lampy ani światła słońca, bo Pan Bóg oświeca ich. I będą królować na wieki wieków. (Objawienie 22:1-5)

Zauważcie, że to panowanie, które nastąpi *po* tysiącu lat, obejmuje sługi Boże i trwa na wieki. Święte Miasto, które zostało przygotowane w niebie, opuści niebo i zstąpi na ziemię. To początek ostatniej fazy Królestwa Bożego. Czas, w którym NIE BĘDZIE JUŻ BÓLU ANI CIERPIENIA!

Cisi odziedziczą ziemię (Mt 5,5) i wszystko (Obj. 21,7). Ziemia, łącznie ze Świętym Miastem, które na niej stanie, będzie lepsza, ponieważ będą realizowane drogi Boże. Zrozumcie, że:

> [7] Rozrost Jego panowania i pokoju nie będzie miał końca (Izajasz 9:7)

Oczywiste jest, że po rozpoczęciu ostatniej fazy Królestwa Bożego nastąpi wzrost, ponieważ wszyscy będą posłuszni rządowi Bożemu.

Będzie to czas najwspanialszy:

> [9] Jak bowiem napisano: „Oko nie widziało, ucho nie słyszało, ani serce człowieka nie zdołało pojąć tego, co Bóg przygotował dla tych, którzy Go miłują”. [10] Ale Bóg objawił nam to przez Ducha Swojego. (1 List do Koryntian 2:9-10)

Będzie to czas miłości, radości i wiecznej pociechy. Będzie to fantastyczny czas! Królestwo Boże zapewni nam niesamowicie lepszą wieczność. Czy nie chcesz w tym uczestniczyć?

5. Źródła spoza Nowego Testamentu nauczały o Królestwie Bożym

Czy pierwsi wyznawcy Chrystusa uważali, że powinni głosić ewangelię dosłownego Królestwa Bożego?

Tak.

Wiele lat temu, podczas wykładu wygłoszonego przez profesora Barta Ehrmana z Uniwersytetu Karoliny Północnej, wielokrotnie i słusznie podkreślał on, że w przeciwieństwie do większości dzisiejszych wyznających chrześcijan, Jezus i Jego pierwsi naśladowcy głosili Królestwo Boże. Chociaż ogólne rozumienie chrześcijaństwa przez dr. Ehrmana znacznie różni się od tego, jakie prezentuje Kościół Boży *Trwający*, zgadzamy się, że ewangelia królestwa jest tym, co głosił sam Jezus i w co wierzyli Jego naśladowcy. Zgadzamy się również, że wielu dzisiejszych wyznawców chrześcijaństwa tego nie rozumie.

Najstarszy zachowany tekst i kazanie z okresu po Nowym Testamencie

Królestwo Boże stanowiło istotną część tego, co uznaje się za „najstarsze zachowane kompletne kazanie chrześcijańskie" (Holmes M.W. Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, wyd. 2. Baker Books, Grand Rapids, 2004, s. 102). To *starożytne kazanie chrześcijańskie* zawiera następujące stwierdzenia dotyczące królestwa:

> 5:5 Ponadto wiecie, bracia, że nasz pobyt w świecie ciała jest nieistotny i przemijający, ale obietnica Chrystusa jest wielka i cudowna: odpoczynek w nadchodzącym królestwie i życie wieczne.

Powyższe stwierdzenie pokazuje, że królestwo nie istnieje obecnie, ale nadejdzie i będzie wieczne. Ponadto to starożytne kazanie stwierdza:

> 6:9 Skoro więc nawet tacy sprawiedliwi ludzie jak ci nie są w stanie, dzięki własnym sprawiedliwym uczynkom, ocalić swoich dzieci, jaką mamy pewność, że wejdziemy do królestwa Bożego, jeśli nie zachowamy naszego chrztu w czystości i nieskazitelności? Albo kto

będzie naszym orędownikiem, jeśli nie okaże się, że mamy święte i sprawiedliwe uczynki? 9:6 Dlatego kochajmy się wzajemnie, abyśmy wszyscy mogli wejść do królestwa Bożego. 11:7 Jeśli więc wiemy, co jest słuszne w oczach Boga, wejdziemy do Jego królestwa i otrzymamy obietnice, których „ucho nie słyszało, oko nie widziało, ani serce człowieka nie wyobraziło sobie".

12:1 Czekajmy zatem z godziny na godzinę na królestwo Boże w miłości i sprawiedliwości, ponieważ nie znamy dnia pojawienia się Boga. 12:6 mówi: „Nadejdzie królestwo mojego Ojca".

Powyższe stwierdzenia pokazują, że potrzebna jest miłość wyrażająca się poprzez właściwe życie, że wciąż nie weszliśmy do Królestwa Bożego oraz że nastąpi to po dniu pojawienia się Boga – to znaczy po powrocie Jezusa. Jest to królestwo Ojca, a królestwo to nie ogranicza się wyłącznie do Jezusa.

Ciekawe jest to, że najstarsze, najwyraźniej chrześcijańskie kazanie, które Bóg pozwolił zachować, naucza o tym samym Królestwie Bożym, o którym naucza Nowy Testament i o którym obecnie naucza *Trwający* Kościół Boży (możliwe, że pochodzi ono z prawdziwego Kościoła Bożego, ale moja ograniczona znajomość języka greckiego uniemożliwia mi sformułowanie bardziej stanowczego stwierdzenia).

Przywódcy kościelni II wieku a Ewangelia Królestwa

Należy zauważyć, że na początku II wieku Papiasz, uczeń Jana i przyjaciel Polikarpa, uważany przez katolików za świętego, nauczał o królestwie tysiącletnim. Euzebiusz odnotował, że Papiasz nauczał:

> ... po zmartwychwstaniu nastąpi tysiąclecie, podczas którego na tej ziemi zostanie ustanowione osobiste panowanie Chrystusa. (Fragmenty Papiasza, VI. Zob. również Euzebiusz, Historia Kościoła, Księga 3, XXXIX, 12)

Papiasz nauczał, że będzie to czas wielkiej obfitości:

> Podobnie [mówił], że jedno ziarno pszenicy wyda dziesięć

tysięcy kłosów, a każdy kłos będzie miał dziesięć tysięcy ziaren, a każde ziarno da dziesięć funtów czystej, nieskażonej, drobnej mąki; oraz że jabłka, nasiona i trawa będą plonować w podobnych proporcjach; i że wszystkie zwierzęta, żywiące się wówczas wyłącznie plonami ziemi, staną się łagodne i zgodne, i będą w doskonałym posłuszeństwie wobec człowieka". [Świadectwo o tych sprawach na piśmie złożył Papiasz, mąż w podeszłym wieku, który był słuchaczem Jana i przyjacielem Polikarpa, w czwartej ze swoich ksiąg; napisał bowiem pięć ksiąg...] (Fragmenty Papiasza, IV)

Pochodzący z okresu po Nowym Testamencie „List do Koryntian" stwierdza:

> 42:1-3 Apostołowie otrzymali Ewangelię dla nas od Pana Jezusa Chrystusa; Jezus Chrystus został posłany przez Boga. Tak więc Chrystus pochodzi od Boga, a apostołowie od Chrystusa. Obaj zatem pochodzą z woli Bożej w ustalonej kolejności. Otrzymawszy zatem polecenie i będąc w pełni upewnieni przez zmartwychwstanie naszego Pana Jezusa Chrystusa oraz utwierdzeni w Słowie Bożym z pełną pewnością Ducha Świętego, wyruszyli z radosną nowiną, że nadejdzie królestwo Boże.

Polikarp ze Smyrny był jednym z pierwszych przywódców chrześcijańskich, a także uczniem Jana, ostatniego z pierwotnych apostołów, który zmarł. Polikarp (ok. 120–135 r. n.e.) nauczał:

> Błogosławieni ubodzy i ci, którzy są prześladowani dla sprawiedliwości, albowiem do nich należy królestwo Boże. (Polikarp. List do Filipian, rozdział II. Z *dzieła „Ante-Nicene Fathers", tom 1*, pod redakcją Alexandra Robertsa i Jamesa Donaldsona. Wydanie amerykańskie, 1885 r.)

> Wiedząc zatem, że „Boga nie da się wyśmiewać", powinniśmy postępować godnie Jego przykazań i chwały...Dobrze bowiem jest, aby odcięli się od pożądliwości tego świata, gdyż „każda pożądliwość walczy przeciwko duchowi"; a „ani rozpustnicy, ani zniewieściali, ani ci, którzy dopuszczają się niegodziwości z ludźmi,

> nie odziedziczą królestwa Bożego", ani ci, którzy czynią rzeczy niezgodne i niegodne. (tamże, rozdział V)
>
> Służmy Mu zatem w bojaźni i z całą czcią, tak jak On sam nam nakazał, jak również apostołowie, którzy głosili nam Ewangelię, oraz prorocy, którzy z góry zapowiadali przyjście Pana. (tamże, rozdział VI)

Podobnie jak inni autorzy Nowego Testamentu, Polikarp nauczał, że to sprawiedliwi, a nie ci, którzy łamią przykazania, odziedziczą Królestwo Boże.

Twierdzono również, że Polikarp nauczał, co następuje:

> A w następny szabat rzekł: „Słuchajcie mojego napomnienia, umiłowane dzieci Boże. Zaklinam was, tak jak czyniłem to w obecności biskupów, i teraz ponownie napominam was wszystkich, abyście postępowali godnie i przyzwoicie na drodze Pana... *Czuwajcie* i *bądźcie gotowi. Niech wasze serca nie będą przytłoczone;* pamiętajcie o nowym przykazaniu dotyczącym wzajemnej miłości, o Jego nagłym przyjściu, które objawi się jak błyskawica, o wielkim sądzie ogniowym, o życiu wiecznym i o Jego nieśmiertelnym królestwie. A wszystko, czego uczy Bóg, poznajecie, gdy zgłębiacie natchnione Pisma; wyryjcie to piórem Ducha Świętego w waszych sercach, aby przykazania pozostały w was nieusuwalne". (Życie Polikarpa, rozdział 24. J. B. Lightfoot, Ojcowie Apostolscy, tom 3.2, 1889, str. 488–506)

Melito z Sardes, który był przywódcą Kościoła Bożego około 170 r. n.e., nauczał:

> W rzeczywistości bowiem prawo przeszło w Ewangelię – stare w nowe, obydwa wychodząc razem z Syjonu i Jerozolimy; a przykazanie przeszło w łaskę, typ w dzieło doskonałe, baranek w Syna, owca w człowieka, a człowiek w Boga...
>
> Jednak Ewangelia stała się wyjaśnieniem Prawa i jego
>
> wypełnieniem, podczas gdy Kościół stał się skarbnicą prawdy...

> To właśnie On wyzwolił nas z niewoli do wolności, z ciemności do światła, ze śmierci do życia, z tyranii do królestwa wiecznego. (Melito. Homilia o Paschę. Wersety 7, 40, 68. Tłumaczenie z „Kerux: The Journal of Online Theology". http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp)

W ten sposób Królestwo Boże było postrzegane jako coś wiecznego, a nie tylko jako obecny Kościół chrześcijański czy rzymskokatolicki, i obejmowało prawo Boże.

Inny tekst z połowy lub końca II wieku zachęca ludzi, by zwracali się ku królestwu:

> Dlatego niech nikt z was już dłużej nie udaje ani nie spogląda wstecz, ale chętnie zbliżajcie się do Ewangelii Królestwa Bożego. (Klemens Rzymski. „Rozpoznania", księga X, rozdział XLV. Fragment z „Ante-Nicene Fathers", tom 8. Pod redakcją Alexandra Robertsa i Jamesa Donaldsona. Wydanie amerykańskie, 1886 r.)

Co więcej, choć najwyraźniej nie zostało to napisane przez członka prawdziwego Kościoła, pismo z połowy II wieku zatytułowane *„Pasterz Hermasa*" w tłumaczeniu Robertsa i Donaldsona zawiera czternaście razy wyrażenie „królestwo Boże".

Prawdziwi chrześcijanie, a nawet wielu z tych, którzy jedynie wyznawali Chrystusa, wiedziało coś o Królestwie Bożym w II wieku.

Nawet Ireneusz, święty Kościoła rzymskokatolickiego i prawosławnego, rozumiał, że po zmartwychwstaniu chrześcijanie wejdą do Królestwa Bożego. Zwróćmy uwagę na to, co napisał około 180 r. n.e.:

> Taki bowiem jest stan tych, którzy uwierzyli, ponieważ w nich nieustannie przebywa Duch Święty, który został im dany przez Niego w chrzcie i pozostaje w tym, kto go przyjął, jeśli postępuje on w prawdzie, świętości, sprawiedliwości i cierpliwej wytrwałości. Dusza ta bowiem doświadcza zmartwychwstania w tych, którzy wierzą, a ciało ponownie przyjmuje duszę i wraz z nią, dzięki mocy Ducha Świętego, zostaje wskrzeszone i wchodzi do królestwa Bożego. (Św. Ireneusz, biskup Lyonu. Przekład z języka

ormiańskiego: Armitage Robinson. „Wykład nauki apostolskiej", rozdział 42. Wells, Somerset, październik 1879 r. Opublikowano w: SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NOWY JORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Teofil z Antiochii nauczał:

> Wspominam jedynie o Jego dobroci; jeśli nazywam Go Królestwem, wspominam jedynie o Jego chwale… Gdyby bowiem uczynił go nieśmiertelnym od początku, uczyniłby go Bogiem. … Nie uczynił go więc ani nieśmiertelnym, ani śmiertelnym, lecz – jak powiedzieliśmy powyżej – zdolnym do obu stanów; tak aby, gdyby skłaniał się ku sprawom nieśmiertelności, przestrzegając przykazania Bożego, otrzymał od Niego w nagrodę nieśmiertelność i stał się Bogiem. (Teofil, Do Autolika, 1:3, 2:27)

Święty Hipolit, rzymskokatolicki męczennik z początku III wieku, napisał:

> I otrzymacie królestwo niebieskie, wy, którzy podczas pobytu w tym życiu poznaliście Króla Niebios. I będziecie towarzyszami Boskości oraz współdziedzicami Chrystusa, nie będąc już zniewoleni przez żądze ani namiętności, i nigdy więcej nie będziecie niszczeni przez choroby. Staliście się bowiem Bogiem: wszelkie bowiem cierpienia, jakie znosiliście będąc ludźmi, On wam dał, ponieważ byliście z gliny śmiertelnej, ale wszystko, co jest zgodne z naturą Boga, aby obdarzyć, Bóg obiecał wam udzielić, ponieważ zostaliście ubóstwieni i zrodzeni do nieśmiertelności. (Hipolit. Obalenie wszystkich herezji, Księga X, Rozdział 30)

Celem ludzi jest deifikacja (jako dosłownych dzieci Bożych, por. Psalm 82:6) w nadchodzącym Królestwie Bożym.

Nadchodzące Królestwo Boże było nauką pierwotnego Kościoła katolickiego (zobacz także nasz bezpłatny e-book, dostępny na stronie ccog.org, zatytułowany „Wierzenia pierwotnego Kościoła katolickiego: Czy grupa resztkowa mogła zachować ciągłość sukcesji apostolskiej?").

Problemy w II i III wieku

Pomimo powszechnej akceptacji nauki o Królestwie, w II wieku pojawił się przywódca odstępczy, przeciwny Prawu, imieniem Marcion. Marcion nauczał przeciwko Prawu Bożemu, szabatowi i dosłownemu Królestwu Bożemu. Chociaż został potępiony przez Polikarpa i innych, przez dłuższy czas utrzymywał kontakty z Kościołem rzymskim i wydawał się mieć na niego duży wpływ.

W II i III wieku w Aleksandrii (Egipt) umacniali się alegoryści. Wielu z nich sprzeciwiało się doktrynie dosłownego Królestwa Bożego. Zwróćmy uwagę na relację dotyczącą niektórych z tych alegorystów:

> Dionizy urodził się w Aleksandrii w szlacheckiej i zamożnej rodzinie pogańskiej i został wychowany w duchu ich filozofii. Opuścił pogańskie szkoły, by zostać uczniem Orygenesa, którego zastąpił na czele szkoły katechetycznej w Aleksandrii…
>
> Klemens, Orygenes i szkoła gnostycka wypaczali doktryny świętych wyroczni poprzez swoje fantazyjne i alegoryczne interpretacje… zyskali sobie miano „alegorystów". Nepos publicznie zwalczał alegorystów i utrzymywał, że na ziemi nastąpi panowanie Chrystusa…
>
> Dionizy spierał się ze zwolennikami Neposa i według jego relacji… „taki stan rzeczy, jaki obecnie panuje w królestwie Bożym". Jest to pierwsza wzmianka o królestwie Bożym istniejącym w obecnym stanie Kościołów…
>
> Nepos skrytykował ich błąd, wykazując, że królestwo niebieskie nie jest alegorią, lecz dosłownym, nadchodzącym królestwem naszego Pana w zmartwychwstaniu ku życiu wiecznemu...
>
> Tak więc idea królestwa, które już nadeszło w obecnym stanie rzeczy, została wymyślona i przedstawiona w gnostyckiej szkole alegorystów w Egipcie w latach 200–250 n.e., czyli całe stulecie przed tym, jak biskupi imperium zaczęli być postrzegani jako osoby zajmujące tron…
>
> Klemens postrzegał ideę królestwa Bożego jako stan prawdziwej duchowej wiedzy o Bogu. Orygenes przedstawił ją jako duchowe

znaczenie ukryte w dosłownym brzmieniu Pisma Świętego. (Ward, Henry Dana. Ewangelia Królestwa: Królestwo nie z tego świata; nie w tym świecie; ale które ma nadejść w Krainie Niebieskiej, o zmartwychwstaniu i przywróceniu wszystkiego. Wydane przez Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, str. 124–125)

Tak więc, podczas gdy biskup Nepos nauczał ewangelii Królestwa Bożego, alegoryści próbowali stworzyć fałszywe, mniej dosłowne jej rozumienie. Mniej więcej w tym samym czasie biskup Apollinaris z Hierapolis również próbował zwalczać błędy alegorystów. Ci, którzy naprawdę należeli do Kościoła Bożego, przez całą historię bronili prawdy o dosłownym Królestwie Bożym.

Herbert W. Armstrong nauczał Ewangelii Królestwa, a także

W XX wieku nieżyjący już Herbert W. Armstrong, pierwszy przywódca Kościoła Bożego w nowoczesnej erze filadelfijskiej (Objawienie 3:7-13), napisał:

> Ponieważ *odrzucili* ewangelię Chrystusa…, świat musiał zastąpić ją czymś innym. Musieli wymyślić *fałszywą* wersję*!* Słyszeliśmy więc, jak o Królestwie Bożym mówi się jedynie jako o ładnym frazesie – miłym uczuciu w ludzkich sercach – sprowadzając je do eterycznej, nierealnej NICZEGOŚCI! Inni fałszywie przedstawiali, że „KOŚCIÓŁ" jest tym królestwem… Prorok Daniel, który żył 600 lat przed Chrystusem, wiedział, że Królestwo Boże jest prawdziwym królestwem – rządem sprawującym władzę nad dosłownymi LUDŹMI na ziemi…
>
> Oto… Boże wyjaśnienie tego, czym JEST KRÓLESTWO BOŻE: „A za dni tych królów..." – mowa tu o dziesięciu palcach, częściowo z żelaza, a częściowo z kruchej gliny. Łącząc to proroctwo z Księgą Daniela 7 oraz Objawieniem 13 i 17, odnosi się ono do nowych STANÓW ZJEDNOCZONYCH EUROPY, które właśnie powstają… na waszych oczach! Objawienie 17:12 jasno wskazuje, że będzie to związek DZIESIĘCIU KRÓLÓW LUB KRÓLESTW, które (Obj. 17:8) przywrócą do życia dawne IMPERIUM RZYMSKIE…

Kiedy Chrystus przyjdzie, przybędzie jako KRÓL królów, panujący nad całą ziemią (Ap 19:11-16); a JEGO *KRÓLESTWO – KRÓLESTWO BOŻE* – jak powiedział Daniel, ma POCHŁONĄĆ wszystkie te ziemskie królestwa. Objawienie 11:15 stwierdza to następującymi słowami: „Królestwa tego świata *stały się* KRÓLESTWAMI NASZEGO PANA I JEGO CHRYSTUSA, a On będzie królował na wieki wieków”! To jest KRÓLESTWO BOŻE. Jest to KONIEC obecnych rządów – tak, nawet Stanów Zjednoczonych i narodów brytyjskich. Staną się one wówczas królestwami – RZĄDAMI – Pana JEZUSA CHRYSTUSA, który będzie wówczas KRÓLEM królów nad całą ziemią. To całkowicie WYJAŚNIA fakt, że KRÓLESTWO BOŻE jest dosłownym RZĄDEM. Tak jak imperium chaldejskie było KRÓLESTWEM – tak samo jak imperium rzymskie było KRÓLESTWEM – tak i KRÓLESTWO BOŻE jest rządem. Ma ono przejąć WŁADZĘ nad NARODAMI świata. Jezus Chrystus URODZIŁ SIĘ, by być KRÓLEM – WŁADCĄ! …

Ten sam Jezus Chrystus, który ponad 1900 lat temu przemierzał wzgórza i doliny Ziemi Świętej oraz ulice Jerozolimy, powróci. Powiedział, że powróci. Po ukrzyżowaniu Bóg wskrzesił Go z martwych po trzech dniach i trzech nocach (Mt 12:40; Dz 2:32; 1 Kor 15:3-4). Wstąpił na Tron Boga – siedzibę Rządu Wszechświata (Dz 1,9-11; Hbr 1,3; 8,1; 10,12; Ap 3,21).

Jest On „szlachcicem” z przypowieści, który udał się do Tronu Boga – do „dalekiej krainy” – aby zostać koronowanym na Króla królów nad wszystkimi narodami, a następnie powrócić na ziemię (Łk 19:12-27).

Ponownie, przebywa w niebie aż do „czasów przywrócenia wszystkiego” (Dz 3,19-21). *Przywrócenie* oznacza przywrócenie do poprzedniego stanu lub kondycji. W tym przypadku chodzi o przywrócenie Bożego rządu na ziemi, a tym samym przywrócenie światowego pokoju i warunków utopijnych.

Obecne światowe zamieszanie, eskalujące wojny i spory osiągną punkt kulminacyjny w postaci tak wielkiego światowego ucisku, że gdyby Bóg nie interweniował, żadna ludzka istota nie ocalałaby

przy życiu (Mt 24:22). W samym szczytowym momencie, kiedy opóźnienie doprowadziłoby do zniszczenia wszelkiego życia na tej planecie, powróci Jezus Chrystus. Tym razem przyjdzie jako boski Bóg. Przyjdzie w całej mocy i chwale Stwórcy rządzącego wszechświatem. (Mt 24:30; 25:31). Przyjdzie jako „Król królów i Pan panów" (Obj. 19:16), aby ustanowić światowy superrząd i rządzić wszystkimi narodami „żelazną laską" (Obj. 19:15; 12:5) …

Czy Chrystus nie jest mile widziany?

Ale czy ludzkość będzie krzyczeć z radości i powita Go w szaleńczej ekstazie i entuzjazmie – czy nawet kościoły tradycyjnego chrześcijaństwa?

Nie! Będą wierzyć – ponieważ zwiedli ich fałszywi słudzy szatana (2 Kor. 11:13-15) – że jest On Antychrystem. Kościoły i narody będą rozgniewane Jego przyjściem (Obj. 11:15 wraz z 11:18), a siły zbrojne faktycznie będą próbowały z Nim walczyć, aby Go zniszczyć (Obj. 17:14)!

Narody będą zaangażowane w decydującą bitwę nadchodzącej III wojny światowej, której frontem będzie Jerozolima (Zach. 14:1-2), a wtedy powróci Chrystus. W nadprzyrodzonej mocy będzie On „walczył przeciwko tym narodom", które walczą przeciwko Niemu (werset 3). Całkowicie je pokona (Obj. 17:14)! „W owym dniu Jego stopy staną na Górze Oliwnej", w niewielkiej odległości na wschód od Jerozolimy (Zach. 14:4). (Armstrong H.W. Tajemnica wieków, 1984)

Biblia głosi, że Jezus powróci i odniesie zwycięstwo, jednak wielu będzie walczyć przeciwko Niemu w momencie Jego powrotu (Obj. 19:19). Wielu będzie twierdzić (opierając się na błędnym zrozumieniu proroctw biblijnych, ale częściowo także z powodu fałszywych proroków i mistyków), że powracający Jezus jest ostatecznym Antychrystem!

Poniższy fragment również pochodzi od Herberta Armstronga:

Prawdziwa religia – Boża prawda umocniona miłością Boga przekazaną przez Ducha Świętego... NIEOPISANA RADOŚĆ z

poznania Boga i Jezusa Chrystusa – z poznania PRAWDY – oraz ciepło boskiej MIŁOŚCI Boga! ...

Nauki prawdziwego Kościoła Bożego sprowadzają się po prostu do „życia zgodnie z każdym słowem" Pisma Świętego...

Ludzie odwrócą się od drogi „brania" ku drodze „dawania" – Bożej drodze miłości.

NOWA CYWILIZACJA ogarnie teraz ziemię! (tamże)

NOWA CYWILIZACJA to Królestwo Boże. Głoszenie, że ta nowa cywilizacja nadejdzie i będzie oparta na miłości, stanowi istotną część prawdziwej ewangelii królestwa, której nauczali Jezus i Jego naśladowcy. To właśnie głosimy w Kościele Bożym *Trwającym*.

Herbert Armstrong zdał sobie sprawę, że Jezus nauczał, iż społeczeństwo ludzkie, nawet gdy wydaje się, że chce być posłuszne, odrzuciło „drogę dawania", drogę miłości. Wydaje się, że prawie nikt nie rozumie w pełni znaczenia tego, czego nauczał Jezus.

Zbawienie przez Jezusa jest częścią Ewangelii

Niektórzy z tych, którzy przeczytali ten tekst do tego miejsca, prawdopodobnie zastanawiają się nad rolą śmierci Jezusa w zbawieniu. Tak, Jego śmierć jest częścią ewangelii, o której pisali zarówno Nowy Testament, jak i Herbert W. Armstrong.

Nowy Testament pokazuje, że Ewangelia obejmuje zbawienie przez Jezusa:

> 16 Nie wstydzę się bowiem Ewangelii Chrystusowej, jest ona bowiem mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego, kto wierzy, najpierw dla Żyda, a potem dla Greka (Rzymian 1:16).

> 4 Dlatego ci, którzy zostali rozproszeni, udali się wszędzie, głosząc Słowo. 5 Wtedy Filip udał się do miasta Samarii i głosił im Chrystusa. … 12 A gdy uwierzyli Filipowi, który głosił im o królestwie Bożym i imieniu Jezusa Chrystusa, zarówno mężczyźni, jak i kobiety zostali ochrzczeni. … 25 Gdy więc złożyli świadectwo i głosili Słowo

Pańskie, powrócili do Jerozolimy, głosząc ewangelię w wielu wioskach Samarytan. [26] Wtedy anioł Pański przemówił do Filipa… [40] Filipa znaleziono w Azocie. Przechodząc przez te okolice, głosił we wszystkich miastach, aż dotarł do Cezarei. (Dz 8,4.5.12.25.26.40)

[18] Głosił im o Jezusie i o zmartwychwstaniu. (Dz 17,18)

[30] Wtedy Paweł mieszkał przez całe dwa lata we własnym wynajętym domu i przyjmował wszystkich, którzy do niego przychodzili, [31] **głosząc królestwo Boże i nauczając o sprawach dotyczących Pana Jezusa Chrystusa** z pełną swobodą, a nikt mu nie zabraniał. (Dz 28,30-31)

Zwróć uwagę, że nauczanie dotyczyło zarówno Jezusa, jak i Królestwa. Niestety, w naukach kościołów grecko-rzymskich często brakuje właściwego zrozumienia ewangelii Królestwa Bożego.

W rzeczywistości, aby pomóc nam stać się częścią tego królestwa, Bóg tak bardzo umiłował ludzi, że posłał Jezusa, aby za nas umarł (J 3,16-17), a także zbawia nas dzięki swojej łasce (Ef 2,8). I to właśnie jest częścią dobrej nowiny (Dz 20,24).

Ewangelia Królestwa jest tym, czego potrzebuje świat, ale...

Działanie na rzecz pokoju (Mt 5,9) i czynienie dobra to wartościowe cele (por. Ga 6,10). Jednak wielu światowych przywódców, w tym religijnych, wierzy, że to międzynarodowa współpraca międzyludzka przyniesie pokój i dobrobyt, a nie Królestwo Boże. I choć odniosą pewne doczesne sukcesy, to nie tylko nie osiągną sukcesu, ale niektóre z ich ludzkich wysiłków ostatecznie doprowadzą planetę Ziemię do punktu, w którym życie stałoby się niemożliwe do utrzymania, gdyby Jezus nie powrócił, by ustanowić swoje Królestwo (Mt 24,21-22). Ludzie naprawiający Ziemię bez Boga to próżna i fałszywa ewangelia (Ps 127,1).

Wielu ludzi na świecie próbuje stworzyć półreligijny, babiloński plan międzynarodowy, mający na celu ustanowienie nowego porządku świata w XXI wieku. Jest to coś, co Kościół Boga *Trwającego* potępia od momentu swojego powstania i zamierza potępiać nadal. Odkąd prawie 6000 lat temu

szatan zwabił Ewę, by dała się uwieść wersji jego ewangelii (Księga Rodzaju 3), wielu ludzi wierzyło, że wiedzą lepiej od Boga, co uczyni ich samych i świat lepszymi.

Zgodnie z Biblią do wprowadzenia „babilońskiego" (Objawienie 13 i 18) porządku świata potrzebne będzie połączenie sił przywódcy wojskowego z Europy (zwanego Królem Północy, znanego również jako Bestia z Objawienia 13:1-10) oraz przywódcy religijnego (zwanego fałszywym prorokiem, znanego również jako ostateczny Antychryst i dwuroga Bestia z Objawienia 13:11-17) z miasta siedmiu wzgórz (Objawienie 17:9,18), aby zaprowadzić „babiloński" (Objawienie 17 i 18) porządek świata. Chociaż ludzkość potrzebuje powrotu Chrystusa i ustanowienia Jego królestwa, wielu ludzi na świecie nie zwróci uwagi na to przesłanie w XXI wieku – będą nadal wierzyć w różne wersje fałszywej ewangelii szatana. Jednak świat otrzyma świadectwo.

Przypomnijmy sobie, że Jezus nauczał:

> [14] A ta ewangelia o królestwie będzie głoszona po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, a wtedy nadejdzie koniec. (Ewangelia Mateusza 24:14)

Zauważcie, że ewangelia królestwa dotrze do świata jako świadectwo, a potem nadejdzie koniec. Ten „koniec" to początek „wielkiego ucisku".

Istnieje kilka powodów takiego stanu rzeczy.

Jednym z nich jest to, że Bóg chce, aby świat usłyszał prawdziwą ewangelię przed początkiem Wielkiego Ucisku (którego początek jest wskazany w Ewangelii Mateusza 24:21). Zatem przesłanie ewangeliczne jest zarówno świadectwem, jak i ostrzeżeniem (por. Ezechiel 3; Amos 3:7). Spowoduje ono nawrócenie większej liczby pogan (Rzymian 11:25) oraz nawrócenie Izraelitów (Rzymian 9:27) przed powrotem Jezusa.

Kolejnym powodem jest to, że sedno tego przesłania będzie sprzeczne z poglądami wschodzącej potęgi Bestii, Króla Północy, wraz z Fałszywym Prorokiem, ostatecznym Antychrystem. Ci dwaj będą zasadniczo obiecywać pokój poprzez ludzkie wysiłki i religijne kompromisy, ale doprowadzi to do końca (Mt 24,14-22) i zniszczenia (por. 1 Tes 5,3).

Mimo że Biblia mówi, aby walczyć o pierwotną, prawdziwą wiarę (List Judy 3), że Słowo Boże jest prawdą (Ewangelia Jana 17:17) oraz że prawdziwi chrześcijanie powinni oddzielać się od tych, którzy idą na kompromis z pogaństwem (2 List do Koryntian 6:14-17), wielu będzie twierdzić, że ich „ewangelia" (dobra nowina) wymaga kompromisu, aby mógł istnieć pokój i jedność. Niestety, prawdziwa ewangelia Królestwa Bożego będzie uważana za fałszywą ewangelię przez wielu z tych, którzy promują ekumeniczne i międzywyznaniowe programy Bestii i Fałszywego Proroka (ostatecznego Antychrysta).

Z powodu związanych z nimi znaków i kłamliwych cudów (2 Tesaloniczan 2:9) większość ludzi na świecie zdecyduje się uwierzyć w kłamstwo (2 Tesaloniczan 2:9-12) zamiast w przesłanie ewangeliczne. Z powodu niewłaściwego potępiania tysiącletniego Królestwa Bożego przez katolików rzymskich, prawosławnych, luteranów i innych, wielu będzie błędnie twierdzić, że przesłanie tysiącletniej ewangelii Królestwa Bożego jest fałszywą ewangelią związaną z Bestią i Antychrystem.

Przed rozpoczęciem Wielkiego Ucisku wierni chrześcijanie z Filadelfii (Objawienie 3:7-13) będą docierać do świata (Mateusz 24:14), głosząc tysiącletnią ewangelię Królestwa i informując świat o tym, co zamierzają uczynić niektórzy światowi przywódcy (w tym Bestia i Fałszywy Prorok).

Będą oni wspierać przekazywanie światu wiadomości, że Bestia, potęga Króla Północy, wraz z Fałszywym Prorokiem, ostatecznym Antychrystem, ostatecznie zniszczy (wraz z niektórymi swoimi sojusznikami) Stany Zjednoczone oraz narody anglosaskie: Wielką Brytanię, Kanadę, Australię oraz Nową Zelandię (Daniel 11:24,39), a wkrótce potem zniszczą konfederację arabsko-islamską (Daniel 11:40-43), będą działać jako narzędzia demonów (Objawienie 16:13-14) i ostatecznie staną do walki z Jezusem Chrystusem po Jego powrocie (Objawienie 16:14; 19:19-20). Wierni filadelfijczycy (Objawienie 3:7-13) będą ogłaszać, że tysiącletnie królestwo Boże wkrótce nadejdzie.

Prawdopodobnie wywoła to duże zainteresowanie mediów i przyczyni się do spełnienia się słów z Ewangelii Mateusza 24:14. My, członkowie Kościoła Bożego *Trwającego*, przygotowujemy materiały (w wielu językach), uzupełniamy strony internetowe i podejmujemy inne kroki, aby

przygotować się na „krótkie dzieło” (por. List do Rzymian 9:28), które pomoże doprowadzić do tego, by Bóg uznał, że słowa z Ewangelii Mateusza 24:14 zostały wystarczająco spełnione jako świadectwo nadchodzącego końca.

„Fałszywa ewangelia” głoszona przez światowych przywódców (prawdopodobnie jakiś „nowy” typ czołowego przywódcy Europy wraz ze skompromitowanym papieżem, który będzie *wyznawał* pewną formę katolicyzmu) nie spodoba się tym głoszącym – nie będą chcieli, aby świat dowiedział się, co naprawdę zamierzają uczynić (a sami mogą w to początkowo nawet nie wierzyć, por. Izajasz 10:5-7). Oni sami i/lub ich zwolennicy będą prawdopodobnie również fałszywie nauczać, że wierni chrześcijanie z Filadelfii będą wyznawać ekstremistyczną doktrynę (milenaryzm) dotyczącą nadejścia antychrysta. Jakiekolwiek potępienia, jakie oni i/lub ich zwolennicy skierują pod adresem wiernych z Filadelfii i *Trwałego* Kościoła Bożego, wywołają prześladowania (Daniel 11:29-35; Objawienie 12:13-15). Doprowadzi to również do końca – początku Wielkiego Ucisku (Mt 24:21; Dn 11:39; por. Mt 24:14-15; Dn 11:31), a także do trwającego trzy i pół roku okresu ochrony dla wiernych chrześcijan z Filadelfii (Obj. 3:10; 12:14-16).

Bestia i Fałszywy Prorok będą próbować przejąć kontrolę, stosując przemoc, szantaż ekonomiczny, znaki, kłamliwe cuda, morderstwa i inne formy nacisku (Objawienie 13:10-17; 16:14; Daniel 7:25; 2 Tesaloniczan 2:9-10). Chrześcijanie będą pytać:

> [10] „Jak długo jeszcze, Panie, Święty i Prawdziwy, zanim osądzisz i pomścisz naszą krew na tych, którzy mieszkają na ziemi?” (Objawienie 6:10)

Przez wieki lud Boży zastanawiał się i pytał: „Jak długo jeszcze potrwa, zanim Jezus powróci?”.

Chociaż nie znamy dnia ani godziny, oczekujemy powrotu Jezusa (i ustanowienia tysiącletniego Królestwa Bożego) w XXI wieku, opierając się na wielu fragmentach Pisma Świętego (np. Ewangelia Mateusza 24:4-34; Psalm 90:4; Księga Ozeasza 6:2; Ewangelia Łukasza 21:7-36; List do

Hebrajczyków 1:1-2; 4:4,11; 2 List Piotra 3:3-8; 1 List do Tesaloniczan 5:4), których niektóre fragmenty już teraz widzimy, jak się wypełniają.

Jeśli Jezus nie wkroczy, ludzkość zniszczy całe życie:

> 21 Wtedy bowiem nastąpi wielki ucisk, jakiego nie było od początku świata aż do tej pory, i jakiego nigdy nie będzie. 22 A gdyby te dni nie zostały skrócone, nikt nie ocalałby; ale ze względu na wybranych dni te zostaną skrócone. (Ewangelia według św. Mateusza 24:21-22)

> 29 Zaraz po ucisku tych dni słońce się zaćmi, a księżyc nie da swego światła; gwiazdy spadną z nieba, a moce niebios zostaną wstrząśnięte. 30 Wtedy na niebie pojawi się znak Syna Człowieczego, i wtedy wszystkie plemiona ziemi będą lamentować, i ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego na obłokach nieba z mocą i wielką chwałą. 31 I pośle On swoich aniołów z potężnym dźwiękiem trąby, a oni zgromadzą Jego wybranych ze wszystkich stron świata, od jednego krańca nieba do drugiego. (Mateusz 24:29-31)

Królestwo Boże jest tym, czego potrzebuje świat.

Ambasadorzy Królestwa

Jaka jest twoja rola w Królestwie?

Jeśli jesteś prawdziwym chrześcijaninem, już teraz masz być ambasadorem Jezusa i Królestwa Bożego. Zwróć uwagę na to, co napisał apostoł Paweł:

> 20 Jesteśmy więc ambasadorami Chrystusa, tak jakby Bóg przez nas napominał; w imieniu Chrystusa prosimy was: pojednajcie się z Bogiem. (2 List do Koryntian 5:20)

> 14 Stańcie więc, przepasawszy biodra wasze prawdą, przywdziewając pancerz sprawiedliwości, 15 i obuwszy nogi w gotowość do głoszenia Ewangelii pokoju; 16 a przede wszystkim chwyćcie tarczę wiary, dzięki której będziecie mogli ugasić wszystkie ogniste strzały złego. 17 Weźcie też hełm zbawienia i

> miecz Ducha, którym jest Słowo Boże; [18] modląc się zawsze wszelkimi modlitwami i błaganiami w Duchu, czuwając w tym celu z całą wytrwałością i błaganiem za wszystkich świętych— [19] oraz za mnie, aby mi dano słowo, abym mógł śmiało otworzyć usta i głosić tajemnicę Ewangelii, [20] której jestem ambasadorem w kajdanach; abym mógł w niej mówić śmiało, tak jak powinienem. (Efezjan 6:14-20)

Kim jest ambasador? *Słownik Merriam-Webster* podaje następującą definicję:

> 1**:** oficjalny wysłannik; *w szczególności***:** przedstawiciel dyplomatyczny najwyższej rangi akredytowany przy obcym rządzie lub władcy jako stały przedstawiciel własnego rządu lub władcy albo mianowany do specjalnej i często tymczasowej misji dyplomatycznej
>
> 2 *a***:** upoważniony przedstawiciel lub posłaniec

Jeśli jesteś prawdziwym chrześcijaninem, jesteś oficjalnym wysłannikiem Chrystusa! Zwróć uwagę na to, co napisał apostoł Piotr:

> [9] Wy zaś jesteście wybranym pokoleniem, królewskim kapłaństwem, świętym narodem, Jego własnym szczególnym ludem, abyście głosili chwałę Tego, który was powołał z ciemności do swojej cudownej światłości; [10] którzy niegdyś nie byliście ludem, a teraz jesteście ludem Bożym, którzy nie otrzymaliście miłosierdzia, a teraz je otrzymaliście. (1 List Piotra 2:9-10)

Jako chrześcijanie mamy być częścią świętego narodu.

Który naród jest obecnie święty?

Cóż, z pewnością żadne z królestw tego świata – ale ostatecznie staną się one częścią Królestwa Chrystusa (Objawienie 11:15). To naród Boży, Jego Królestwo, jest święte.

Jako ambasadorzy zazwyczaj nie angażujemy się w bezpośrednią politykę narodów tego świata. Mamy jednak już teraz żyć zgodnie z Bożym

sposobem życia (zobacz także bezpłatny e-book dostępny na stronie www.ccog.org zatytułowany: *„Chrześcijanie: ambasadorzy Królestwa Bożego – biblijne wskazówki dotyczące życia chrześcijańskiego*”). Prowadząc teraz Boży sposób życia, lepiej rozumiemy, dlaczego drogi Boże są najlepsze, abyśmy w Jego Królestwie mogli być królami i kapłanami oraz panować wraz z Chrystusem na ziemi:

> 5 Temu, który nas umiłował i obmył nas z naszych grzechów swoją własną krwią, 6 i uczynił nas królami i kapłanami dla swojego Boga i Ojca, Jemu niech będzie chwała i panowanie na wieki wieków. Amen. (Objawienie 1:5-6)

> 10 I uczynił nas królami i kapłanami dla naszego Boga; i będziemy królować na ziemi. (Objawienie 5:10)

Jednym z przyszłych aspektów stania się królami i kapłanami będzie nauczanie tych, którzy będą wówczas śmiertelni, jak postępować zgodnie z Bożymi drogami:

> 19 Lud bowiem będzie mieszkał w Syjonie, w Jerozolimie; nie będziesz już więcej płakać. On okaże ci wielką łaskę na dźwięk twojego wołania; gdy je usłyszy, odpowie ci. 20 I choć Pan da ci chleb niedoli i wodę ucisku, to jednak twoi nauczyciele nie będą już spychani w kąt, ale twoje oczy ujrzą twoich nauczycieli. 21 Twoje uszy usłyszą za sobą głos mówiący: „To jest droga, idź nią”, ilekroć skręcisz w prawo lub ilekroć skręcisz w lewo. (Izajasz 30:19-21)

Chociaż jest to proroctwo dotyczące królestwa tysiącletniego, w obecnym wieku chrześcijanie muszą być przygotowani do nauczania:

> 12 … o tej porze powinniście już być nauczycielami, (List do Hebrajczyków 5:12)

> 15 Ale święćcie Pana Boga w waszych sercach i bądźcie zawsze gotowi do udzielenia odpowiedzi każdemu, kto prosi was o uzasadnienie nadziei, która w was jest, z łagodnością i bojaźnią: (1 List Piotra 3:15, KJV)

Biblia pokazuje, że wielu z bardziej wiernych chrześcijan, tuż przed początkiem Wielkiego Ucisku, będzie pouczać wielu:

> [33] A ci spośród ludu, którzy rozumieją, będą pouczać wielu (Daniel 11:33;)

Zatem uczenie się i wzrastanie w łasce i wiedzy (2 List Piotra 3:18) jest czymś, czym powinniśmy się zajmować już teraz. Jezus powiedział: „Będziecie moimi świadkami w Jerozolimie, w całej Judei i Samarii, aż po krańce ziemi" (Dzieje Apostolskie 1:8). Częścią waszej roli w Królestwie Bożym jest umiejętność nauczania.

A dla bardziej wiernych chrześcijan z Filadelfii (Objawienie 3:7-13) będzie to również obejmowało wspieranie ważnego świadectwa ewangelicznego przed nadejściem tysiącletniego Królestwa Bożego (por. Ewangelia według św. Mateusza 24:14).

Po ustanowieniu Królestwa Bożego lud Boży zostanie wykorzystany do pomocy w odbudowie zniszczonej planety:

> [12] Ci spośród was odbudują dawne ruiny; podniesiecie fundamenty wielu pokoleń; i będziecie nazwani naprawicielami wyrw, odnawiaczami ulic, na których można mieszkać. (Izajasz 58:12)

W ten sposób lud Boży, który w tym wieku żył zgodnie z Bożymi zasadami, ułatwi ludziom zamieszkiwanie w miastach (i gdzie indziej) w tym czasie odbudowy podczas tysiąclecia.

Świat naprawdę stanie się lepszym miejscem. Powinniśmy już teraz być ambasadorami Chrystusa, abyśmy mogli również służyć w Jego Królestwie.

Prawdziwe przesłanie Ewangelii ma moc przemiany

Jezus powiedział: „Jeśli będziecie trwać w Moim słowie, będziecie prawdziwie Moimi uczniami. 32 I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli" (J 8,31-32). Poznanie prawdy o ewangelii Królestwa Bożego uwalnia nas od uwięzienia w fałszywych nadziejach tego świata. Możemy odważnie popierać plan, który działa – plan Boży! Szatan zwiódł cały świat

(Objawienie 12:9), a Królestwo Boże jest prawdziwym rozwiązaniem. Musimy stanąć w obronie prawdy i ją głosić (por. Jan 18:37).

Przesłanie ewangeliczne to coś więcej niż tylko osobiste zbawienie. Dobra nowina o Królestwie Bożym powinna przemieniać człowieka w tym wieku:

> [2] I nie upodabniajcie się do tego świata, ale przemieniajcie się przez odnowienie umysłu, abyście mogli rozpoznać, jaka jest wola Boża: dobra, przyjemna i doskonała. (Rzymian 12:2)

Prawdziwi chrześcijanie ulegają przemianie, aby służyć Bogu i innym:

> [22] Słudzy, bądźcie posłuszni we wszystkim swoim panom według ciała, nie tylko na pokaz, jak ci, którzy chcą się podobać ludziom, ale w szczerości serca, w bojaźni Bożej. [23] A cokolwiek czynicie, czyńcie to z serca, jak dla Pana, a nie dla ludzi, [24] wiedząc, że od Pana otrzymacie nagrodę w postaci dziedzictwa; bo służycie Panu Chrystusowi. (List do Kolosan 3:22-24)

> [28] A zatem, skoro otrzymujemy królestwo, które nie może być wstrząśnięte, miejmy łaskę, dzięki której będziemy mogli służyć Bogu w sposób miły, z czcią i bojaźnią Bożą. (List do Hebrajczyków 12:28)

Prawdziwi chrześcijanie żyją inaczej niż świat. W kwestii tego, co jest dobre, a co złe, przedkładamy Boże standardy nad światowe. Sprawiedliwi żyją z wiary (List do Hebrajczyków 10:38), ponieważ potrzeba wiary, by w tym wieku żyć zgodnie z Bożymi zasadami. Chrześcijanie byli postrzegani jako tak bardzo różni od świata, w którym żyli, że ich sposób życia w Nowym Testamencie nazywano „Drogą" (Dz 9,2; 19,9; 24,14.22). Świat żyje egoistycznie, zwiedziony pod panowaniem szatana, zgodnie z tym, co nazwano „drogą Kaina" (Juda 11).

Ewangelia Królestwa Bożego jest przesłaniem sprawiedliwości, radości i pokoju (Rz 14,17). Słowo prorocze, właściwie zrozumiane, jest pocieszające (por. 1 Kor 14,3; 1 Tes 4,18), zwłaszcza gdy obserwujemy, jak świat się rozpada (por. Łk 21,8-36). Prawdziwy chrześcijański sposób życia prowadzi do duchowej obfitości i fizycznych błogosławieństw (Mk 10,29-30). To jest część powodu, dla którego ci, którzy nim żyją, rozumieją, że świat

potrzebuje Królestwa Bożego. Chrześcijanie są ambasadorami Królestwa Bożego.

Chrześcijanie pokładają nadzieję w tym, co duchowe, a nie w tym, co materialne, mimo że żyjemy w materialnym świecie (Rzymian 8:5-8). Mamy „nadzieję Ewangelii" (Kolosan 1:23). Jest to coś, co rozumieli pierwsi chrześcijanie, a czego wielu dzisiejszych wyznawców Jezusa nie pojmuje w pełni.

6. Kościoły grecko-rzymskie nauczają, że Królestwo jest ważne, ale...

Kościoły grecko-rzymskie wierzą, że nauczają o różnych aspektach Królestwa Bożego, ale mają trudności z prawdziwym zrozumieniem, czym ono naprawdę jest. Na przykład *„Encyklopedia katolicka”* tak pisze o Królestwie:

> Chrystus… Na każdym etapie Jego nauczania nadejście tego królestwa, jego różne aspekty, jego dokładne znaczenie oraz sposób, w jaki należy je osiągnąć, stanowią podstawę Jego przemówień, do tego stopnia, że Jego nauczanie nazywane jest „ewangelią królestwa”…zaczęli mówić o Kościele jako o „Królestwie Bożym”; por. Kol 1, 13; 1 Tes 2, 12; Ap 1, 6, 9; 5, 10 itp. … oznacza to Kościół jako tę Boską instytucję… (Pope H. Królestwo Boże. Encyklopedia Katolicka, tom VIII. 1910)

Chociaż powyższy fragment odnosi się do „Kol 1, 13; 1 Tes 2, 12; Ap 1, 6, 9; 5, 10”, to jeśli je sprawdzicie, zauważycie, że żaden z tych wersetów nie mówi nic o ***tym,*** że ***Kościół*** jest Królestwem Bożym. Nauczają one, że wierzący będą częścią Królestwa Bożego lub że jest to królestwo Jezusa. Biblia ostrzega, że wielu zmieni ewangelię lub zwróci się ku innej, fałszywej (Galacjan 1:3-9). Niestety, różni ludzie tak właśnie uczynili.

Jezus nauczał: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie” (J 14,6). Piotr nauczał: „Nie ma zbawienia w nikim innym, gdyż nie ma pod niebem żadnego innego imienia, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni” (Dz 4,12). Piotr powiedział Żydom, że wszyscy muszą mieć wiarę, aby pokutować i przyjąć Jezusa, aby zostać zbawionymi (Dz 2,38).

W przeciwieństwie do tego zmarły papież Franciszek nauczał, że ateiści, bez Jezusa, mogą zostać zbawieni dzięki dobrym uczynkom! Nauczał również, że Żydzi mogą zostać zbawieni bez przyjęcia Jezusa! Ponadto on sam oraz niektórzy greko-rzymscy wyznawcy wydają się uważać, że niebiblijna wersja „Marii” jest kluczem do ewangelii, a także kluczem do jedności ekumenicznej i międzywyznaniowej. Niestety, oni i inni nie rozumieją

znaczenia Jezusa ANI prawdziwej Ewangelii Królestwa Bożego. Wielu propaguje fałszywe ewangelie.

Wielu pragnie kierować się tym, co widzialne, i pokładać wiarę w świecie. Nowy Testament naucza, że chrześcijanie powinni kierować wzrok ku temu, co w górze:

> [2] Myślcie o tym, co w górze, a nie o tym, co na ziemi. (List do Kolosan 3:2)

> [7] Żyjemy bowiem wiarą, a nie widzeniem. (2 List do Koryntian 5:7)

Jednak papież Pius XI zasadniczo nauczał, by kierować się tym, co widzi w swoim Kościele:

> ... Kościół katolicki ... jest królestwem Chrystusa na ziemi. (Encyklika Piusa XI *„Quas Primas”*).

Strona internetowa *CatholicBible101* twierdzi, że „Królestwo Boże zostało ustanowione na ziemi przez Jezusa Chrystusa w roku 33 n.e. w postaci Jego Kościoła, na czele którego stoi Piotr... Kościoła katolickiego”. Jednak tysiącletnie Królestwo Boże nie istnieje tutaj, ani nie jest nim Kościół rzymski. Kiedy nadejdzie, będzie na ziemi. Chociaż prawdziwy Kościół Boży posiada „klucze do królestwa” (Mt 16,19), ci, którzy twierdzą, że kościół jest królestwem Bożym, „odebrali klucz wiedzy” (Łk 11,52).

Kościół rzymski tak stanowczo naucza przeciwko rychłemu nadejściu ziemskiego tysiącletniego Królestwa Bożego, że jest to w zasadzie jedyna „doktryna Antychrysta” wymieniona w oficjalnym *Katechizmie Kościoła Katolickiego*:

> **676** Oszustwo Antychrysta zaczyna już przybierać konkretne kształty na świecie za każdym razem, gdy pojawia się twierdzenie, że w ramach historii można zrealizować tę mesjańską nadzieję, która może się spełnić jedynie poza historią poprzez sąd eschatologiczny. Kościół odrzucił nawet zmodyfikowane formy tego fałszywego przedstawiania przyszłego królestwa pod nazwą milenaryzmu… (Katechizm Kościoła Katolickiego. Imprimatur Potest + kardynał Joseph Ratzinger. Doubleday, NY 1995, s. 194)

Niestety, ci, którzy zgadzają się z tym stanowiskiem, będą mieli w końcu poważne problemy z głoszeniem Ewangelii Królestwa Bożego. Niektórzy podejmą straszliwe kroki przeciwko tym, którzy ją głoszą (Daniel 7:25; 11:30-36). Ale, można by pomyśleć, czyż wszyscy, którzy wyznają Jezusa jako Pana, nie znajdą się w królestwie? Nie, nie znajdą się. Zwróćcie uwagę na to, co powiedział Jezus:

> [21] „Nie każdy, kto Mi mówi: «Panie, Panie», wejdzie do Królestwa Niebieskiego, lecz ten, kto pełni wolę Mojego Ojca w niebie. [22] Wielu powie Mi w owym dniu: «Panie, Panie, czyż nie prorokowaliśmy w Twoim imieniu, nie wypędzaliśmy demonów w Twoim imieniu i nie czyniliśmy wielu cudów w Twoim imieniu?» [23] A wtedy im powiem: «Nigdy was nie znałem; odejdźcie ode Mnie, wy, którzy dopuszczacie się bezprawia!» (Mt 7,21-23)

Apostoł Paweł zauważył, że „tajemnica bezprawia" „już działała" (2 Tesaloniczan 2:7) w jego czasach. To bezprawie wiąże się również z czymś, przed czym Biblia ostrzega w czasach ostatecznych, a co nazywa się „Tajemnicą, Wielką Babilonią" (Objawienie 17:3-5).

„Tajemnica bezprawia" dotyczy osób wyznających chrześcijaństwo, które wierzą, że nie muszą starać się przestrzegać Bożego Prawa Dziesięciu Przykazań itp. i/lub że istnieje tak wiele dopuszczalnych wyjątków od niego i/lub że istnieją dopuszczalne formy pokuty za złamanie Bożego prawa, więc choć sądzą, że przestrzegają Bożego prawa, nie praktykują takiej formy chrześcijaństwa, którą Jezus lub Jego apostołowie uznaliby za prawowitą.

Wielu z tych, którzy twierdzą, że są chrześcijanami, przypomina faryzeuszy, którzy łamali Boże przykazania, ale twierdzili, że ich tradycje sprawiają, iż jest to dopuszczalne – Jezus potępił takie podejście (Mt 15,3-9)! Izajasz również ostrzegał, że ludzie twierdzący, iż należą do Boga, zbuntują się przeciwko Jego prawu (Iz 30,9). Niestety, ten bezprawny bunt obserwujemy do dziś.

Kolejną „tajemnicą" wydaje się być to, że Kościół rzymski wydaje się wierzyć, iż jego militarystyczne programy ekumeniczne i międzywyznaniowe doprowadzą do pokoju oraz do niebiblijnej wersji

Królestwa Bożego na ziemi. Pismo Święte ostrzega przed nadchodzącą jednością ekumeniczną, o której naucza, że przez kilka lat będzie ona odnosić sukcesy (uwaga: pokazano *Biblię „Nowe Jeruzalem*", tłumaczenie zatwierdzone przez Kościół rzymskokatolicki):

> [4] Padli na twarz przed smokiem, ponieważ to on przekazał bestii swoją władzę; padli też na twarz przed bestią, mówiąc: „Kto może się równać z bestią? Kto może z nią walczyć?" [5] Bestii pozwolono wygłaszać swoje przechwałki i bluźnierstwa oraz działać przez czterdzieści dwa miesiące; [6] i wygłaszała swoje bluźnierstwa przeciwko Bogu, przeciwko Jego imieniu, Jego niebiańskiemu Namiotowi i wszystkim, którzy tam znajdują schronienie. [7] Pozwolono jej prowadzić wojnę przeciwko świętym i zwyciężyć ich, a także dano jej władzę nad każdym plemieniem, ludem, językiem i narodem; [8] i wszyscy ludzie na świecie będą ją czcić, to znaczy każdy, kogo imię nie zostało zapisane od założenia świata w księdze życia Baranka ofiarnego. [9] Niech każdy, kto ma uszy, słucha: [10] Ci, którzy mają iść do niewoli, pójdą do niewoli; ci, którzy mają zginąć od miecza, zginą od miecza. Dlatego święci muszą wykazać się wytrwałością i wiarą. (Objawienie 13:4-10, NJB)

Biblia ostrzega przed jednością Babilonu w czasach ostatecznych:

> [1] Jeden z siedmiu aniołów, którzy mieli siedem czasz, przyszedł, by do mnie przemówić, i rzekł: „Podejdź tutaj, a pokażę ci karę wielkiej nierządnicy, która zasiada na tronie nad wodami obfitymi, [2] z którą cudzołożyli wszyscy królowie ziemi i która upoiła całą ludzkość winem swojego cudzołóstwa". [3] Zabrał mnie w duchu na pustynię, a tam ujrzałem kobietę jadącą na szkarłatnej bestii, która miała siedem głów i dziesięć rogów, a na całym jej ciele wypisane były bluźniercze imiona. [4] Kobieta ta była odziana w purpurę i szkarłat, lśniła złotem, klejnotami i perłami, a w dłoni trzymała złoty kielich wypełniony obrzydliwą nieczystością jej nierządu; [5] **na jej czole widniało imię, tajemnicze imię: „Wielka Babilonia, matka wszystkich nierządnic i wszelkiej nieczystości na ziemi**". [6] Widziałem, że była pijana, upojona krwią świętych i krwią

męczenników Jezusa; a gdy ją ujrzałem, byłem całkowicie zdumiony. (Objawienie 17:1-6, NJB)

9 „Tu potrzebna jest roztropność. **Siedem głów to siedem wzgórz**, na których siedzi ta kobieta... 18 Kobieta, którą widziałeś, to **wielkie miasto,** które ma władzę nad wszystkimi władcami na ziemi". (Objawienie 17:9,18, NJB)

1 Potem ujrzałem innego anioła zstępującego z nieba, któremu została dana wielka władza; ziemia rozbłysła jego chwałą. 2 Głośno zawołał: „Upadła Babilonia, upadła **Babilonia** Wielka, i stała się siedliskiem demonów oraz schronieniem dla wszelkich nieczystych duchów i brudnych, ohydnych ptaków. 3 Wszystkie narody piły do dna wino jej nierządu; każdy król na ziemi dopuścił się z nią nierządu, a każdy kupiec wzbogacił się dzięki jej rozpuście". 4 Z nieba rozległ się inny głos; usłyszałem, jak mówił: **„Wyjdźcie, ludu mój, z dala od niej, abyście nie mieli udziału w jej grzechach i nie ponosili tych samych plag**. 5 Jej grzechy sięgają aż do nieba, a Bóg pamięta o jej zbrodniach: potraktujcie ją tak, jak ona traktowała innych. 6 Musi zapłacić podwójną kwotę tego, co wyegzekwowała. Ma wypić podwójnie mocny kielich własnej mieszanki. 7 Każdy z jej przepychów i orgii ma mieć swoje odpowiedniki w postaci tortur lub agonii. „Zasiadam na tronie jako królowa" – myśli; „nie jestem wdową i nigdy nie zaznam żałoby". 8 Dlatego w ciągu jednego dnia spadną na nią plagi: choroba, żałoba i głód. Zostanie spalona doszczętnie. Pan Bóg, który ją potępił, jest potężny". 9 „Będą ją opłakiwać i płakać nad nią królowie ziemi, którzy uprawiali z nią nierząd i urządzali z nią orgie. Widzą dym, gdy ona płonie" (Objawienie 18:1-9, NJB)

W Księdze Zachariasza Biblia ostrzega przed nadchodzącym Babilonem i pokazuje, że prawdziwa jedność nastąpi dopiero *po* powrocie Jezusa:

10 Strzeżcie się! Strzeżcie się! Uciekajcie z ziemi północnej – mówi Jahwe – bo rozproszyłem was na cztery strony nieba – mówi Jahwe. 11 Strzeżcie się! Uciekaj, **Syjonie, który teraz mieszkasz z córką Babilonu!**

> [12] Albowiem tak mówi Jahwe Sabaot – ponieważ Chwała posłała mnie – w sprawie narodów, które cię splądrowały: «Kto cię dotknie, ten dotknie źrenicy mojego oka». [13] A oto wyciągnę nad nimi rękę, a zostaną splądrowani przez tych, których zniewolili. Wtedy poznacie, że Jahwe Sabaot mnie posłał! [14] Śpiewaj, raduj się, córko Syjonu, bo teraz przychodzę, by zamieszkać wśród was – mówi Jahwe! [15] I w owym dniu wiele narodów nawróci się do Jahwe. Tak, staną się Jego ludem i będą mieszkać wśród was. Wtedy poznacie, że Jahwe Sabaot posłał mnie do was! [16] Jahwe przejmie w posiadanie Judę, swoją część w Ziemi Świętej, i ponownie uczyni Jerozolimę swoim wybranym miastem. (Zachariasz 2:10-16, NJB; uwaga: w wersjach KJV/NKJV wersety te są wymienione jako Zachariasz 2:6-12)

Chociaż współpraca w niektórych sprawach może być dobra, pewne aspekty ruchów ekumenicznych i międzywyznaniowych, które promują Organizacja Narodów Zjednoczonych, Watykan, wielu protestantów oraz przywódcy prawosławni, są wyraźnie potępione przez Biblię i nie należy ich wspierać. Jezus ostrzegał przed tymi, którzy *twierdzą,* że za Nim podążają, a którzy „wprowadzą w błąd wielu" (Ewangelia według św. Mateusza 24:4-5). Znaczna część ekumenizmu wiąże się z otwarciem pierwszej pieczęci z Apokalipsy 6:1-2, znanej również jako „biały jeździec" z Apokalipsy (który NIE jest Jezusem) oraz z nierządnicą z Apokalipsy 17.

Podobnie jak Zachariasz, apostoł Paweł również nauczał, że prawdziwa jedność wiary nastąpi dopiero *po* powrocie Jezusa:

> [13] aż wszyscy osiągniemy jedność w wierze i poznaniu Syna Bożego oraz staniemy się doskonałym Człowiekiem, w pełni dojrzałym, osiągając pełnię samego Chrystusa. (List do Efezjan 4:13, NJB)

Ci, którzy wierzą, że ta jedność nastąpi przed powrotem Jezusa, są w błędzie. W rzeczywistości, gdy Jezus powróci, będzie musiał zniszczyć jedność narodów, które zjednoczą się przeciwko Niemu:

> [11:15] Wtedy siódmy anioł zadął w trąbę, i w niebie rozległy się głosy wołające: „Królestwo świata stało się królestwem naszego Pana i Jego Chrystusa, i będzie królował na wieki wieków". [16] Dwudziestu

czterech starszych, zasiadających na tronach w obecności Boga, upadło na twarz i dotknęło czołami ziemi, oddając cześć Bogu [17] słowami: „Dziękujemy Ci, Wszechmocny Panie Boże, który jesteś i który byłeś, za to, że przejąłeś swoją wielką moc i rozpocząłeś swoje panowanie”. [18] Narody były w zamęcie, a teraz nadszedł czas Twojej zemsty, czas sądu nad zmarłymi oraz nagrody dla Twoich sług, proroków, dla świętych i dla tych, którzy boją się Twojego imienia, zarówno małych, jak i wielkich. Nadszedł czas, aby zniszczyć tych, którzy niszczą ziemię”. (Objawienie 11:15-18, NJB)

[19:6] I usłyszałem coś, co brzmiało jak głosy ogromnego tłumu, niczym szum oceanu lub potężny grzmot, odpowiadające: „Alleluja! Rozpoczęło się panowanie Pana, naszego Boga Wszechmogącego; . . . [19] Wtedy ujrzałem bestię wraz ze wszystkimi królami ziemi i ich wojskami, zebranych, by stoczyć walkę z Jeźdźcem i jego armią. [20] Ale bestia została pojmana wraz z fałszywym prorokiem, który dokonywał cudów w imieniu bestii i dzięki nim zwodził tych, którzy przyjęli pieczęć bestii, oraz tych, którzy oddawali cześć jej posągowi. Tych dwoje wrzucono żywcem do ognistego jeziora płonącej siarki. [21] Wszyscy pozostali zostali zabici mieczem Jeźdźca, który wyszedł z jego ust, a wszystkie ptaki nasyciły się ich ciałem... [20:4] Potem ujrzałem trony, na których zasiadli, i którym została nadana władza do wydawania wyroków. Widziałem dusze wszystkich, którzy zostali ścięci za to, że świadczyli o Jezusie i głosili słowo Boże, oraz tych, którzy odmówili oddania czci bestii lub jej posągowi i nie przyjęli znaku na czole ani na ręce; ożyli i panowali z Chrystusem przez tysiąc lat. (Objawienie 19:6,19-21; 20:4, NJB)

Zauważcie, że Jezus będzie musiał zniszczyć zjednoczone przeciwko Niemu armie świata. Wtedy On wraz ze świętymi z pierwszego zmartwychwstania będzie królował. Wtedy właśnie nastąpi prawdziwa jedność wiary. Niestety, wielu będzie słuchać fałszywych sług, którzy wydają się dobrzy, ale tacy nie są, jak ostrzegał apostoł Paweł (2 List do Koryntian 11:14-15). Gdyby więcej osób naprawdę rozumiało Biblię i ewangelię Królestwa Bożego, mniej ludzi walczyłoby przeciwko Jezusowi podczas Jego powrotu.

7. Dlaczego Królestwo Boże?

Chociaż ludzie lubią myśleć, że są tacy mądrzy, nasze zrozumienie ma swoje granice, podczas gdy „rozum Boży jest nieskończony” (Psalm 147:5).

Dlatego do naprawy tej planety potrzebna będzie interwencja Boga.

Chociaż wielu wierzy *w* Boga, ogromna większość ludzi nie chce postępować zgodnie z Jego słowami i żyć tak, jak *On* naprawdę nakazuje. Zwróć uwagę na następujące fragmenty:

> [8] On ci pokazał, człowieku, co jest dobre; a czego żąda od ciebie Pan, jeśli nie tego, byś postępował sprawiedliwie, miłował miłosierdzie i chodził pokornie przed swoim Bogiem? (Micheasz 6:8)

Chodzenie w pokorze *z* Bogiem nie jest czymś, do czego ludzkość była naprawdę skłonna. Od czasów Adama i Ewy (Księga Rodzaju 3:1-6) ludzie zdecydowali się polegać na sobie i swoich priorytetach, przedkładając je nad priorytety Boga, pomimo Jego przykazań (Księga Wyjścia 20:3-17).

Księga Przysłów naucza:

> [5] Zaufaj Panu z całego serca i nie polegaj na własnym rozumie; [6] We wszystkich swoich drogach uznawaj Go, a On wytyczy twoje ścieżki. [7] Nie uważaj się za mądrego we własnych oczach; bój się Pana i unikaj zła. (Księga Przysłów 3:5-7)

Jednak większość ludzi nie ufa Bogu prawdziwie całym sercem ani nie czeka, aż On pokieruje ich krokami. Wielu twierdzi, że zrobi to, czego chce Bóg, ale tego nie czyni. Ludzkość została zwiedziona przez szatana (Objawienie 12:9) i uległa pożądliwościom świata oraz „pysze życia” (1 List Jana 2:16).

Dlatego wielu stworzyło własne tradycje religijne i świeckie rządy, ponieważ sądzą, że wiedzą najlepiej. Jednak tak nie jest (por. Jeremiasz 10:23), a większość z nich nie okaże prawdziwej skruchy.

Właśnie dlatego ludzkość potrzebuje Królestwa Bożego (por. Ewangelia według św. Mateusza 24:21-22).

Rozważmy błogosławieństwa

Jedną z najbardziej znanych serii wypowiedzi Jezusa były błogosławieństwa, które wygłosił w *Kazaniu na Górze*.

Zwróćmy uwagę na niektóre z Jego słów:

> 3 „Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy
> królestwo niebieskie. 4 Błogosławieni, którzy płaczą, albowiem oni
> będą pocieszeni. 5 Błogosławieni cisi, albowiem oni odziedziczą
> ziemię. 6 Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości,
> albowiem oni będą nasyceni. 7 Błogosławieni miłosierni, albowiem
> oni miłosierdzia dostąpią. 8 Błogosławieni czystego serca,
> albowiem oni Boga oglądać będą. 9 Błogosławieni, którzy
> wprowadzają pokój, albowiem oni synami Bożymi nazwani będą. 10
> Błogosławieni, którzy są prześladowani dla sprawiedliwości,
> albowiem do nich należy królestwo niebieskie. (Mt 5,3-10)

To właśnie w Królestwie Bożym (por. Ewangelia według św. Marka 4:30-31), często nazywanym przez św. Mateusza Królestwem Niebieskim (por. Ewangelia według św. Mateusza 13:31), spełnią się te błogosławione obietnice. To właśnie w Królestwie Bożym spełni się obietnica, że cisi odziedziczą ziemię, a czystego serca ujrzą Boga. Czekajcie z niecierpliwością na dobrą nowinę o błogosławieństwach w Królestwie Bożym!

Drogi Boże są słuszne

Prawda jest taka, że Bóg jest miłością (1 Jana 4:8,16) i Bóg NIE jest samolubny. Boże prawa wyrażają miłość do Boga i miłość do bliźniego (Mk 12:29-31; Jakuba 2:8-11). Drogi świata są samolubne i prowadzą do śmierci (Rzymian 8:6).

Zauważcie, że Biblia pokazuje, iż prawdziwi chrześcijanie przestrzegają przykazań:

> [1] Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, narodził się z Boga, a każdy, kto miłuje Tego, który Go zrodził, miłuje również tego, który z Niego się narodził. [2] Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i przestrzegamy Jego przykazań. [3] Bo miłość do Boga polega na tym, że przestrzegamy Jego przykazań. A Jego przykazania nie są uciążliwe. (1 List św. Jana 5:1-3)

Wszystkie Boże „przykazania są sprawiedliwością" (Psalm 119:172). Jego drogi są czyste (Tytus 1:15). Niestety, wielu przyjęło różne formy „bezprawia" i nie zdaje sobie sprawy, że Jezus NIE przyszedł, aby znieść Prawo ani Proroków, ale aby je wypełnić (Mt 5,17), wyjaśniając ich prawdziwe znaczenie i rozszerzając je poza to, co wielu sądziło (np. Mt 5,21-28). Jezus nauczał, że „kto je wypełnia i uczy, ten będzie nazwany wielkim w królestwie niebieskim" (Mt 5,19) (terminy „Królestwo Boże" i „królestwo niebieskie" są zamienne).

Biblia naucza, że wiara bez uczynków jest martwa (List Jakuba 2:17). Wielu twierdzi, że podąża za Jezusem, ale nie wierzy prawdziwie w Jego nauki (Mt 7:21-23) i nie naśladuje Go tak, jak powinni (por. 1 List do Koryntian 11:1). „Grzech jest przekroczeniem prawa" (1 List św. Jana 3:4, KJV), a wszyscy zgrzeszyli (List do Rzymian 3:23). Biblia pokazuje jednak, że miłosierdzie zatriumfuje nad sądem (List św. Jakuba 2:13), ponieważ Bóg naprawdę ma plan dla wszystkich (por. Ewangelia św. Łukasza 3:6).

Ludzkie rozwiązania, oderwane od Bożych dróg, nie przyniosą skutku. W królestwie tysiącletnim Jezus będzie panował „żelazną laską" (Objawienie 19:15), a dobro zwycięży, ponieważ ludzie będą żyć zgodnie z Bożymi zasadami. **WSZYSTKIE problemy świata istnieją, ponieważ społeczeństwa tego świata odmawiają posłuszeństwa Bogu i Jego prawu**. Historia pokazuje, że ludzkość nie jest w stanie rozwiązać problemów społecznych:

> [6] Bo nastawienie na to, co cielesne, oznacza śmierć, natomiast nastawienie na to, co duchowe, oznacza życie i pokój. [7] Umysł bowiem, który jest nastawiony na to, co cielesne, jest wrogi Bogu; nie poddaje się bowiem prawu Bożemu, ani też nie może się mu poddać. [8] Tak więc ci, którzy żyją według ciała, nie mogą podobać się Bogu. (Rzymian 8:6-8)

Chrześcijanie powinni skupiać się na sprawach duchowych, a po nawróceniu i chrzcie otrzymują Ducha Bożego, aby to czynić w tym wieku (Rzymian 8:9), pomimo naszych osobistych słabości:

> [26] Widzicie bowiem, bracia, wasze powołanie, że niewielu mądrych według ciała, niewielu możnych, niewielu szlachetnych zostało powołanych. [27] Ale Bóg wybrał to, co głupie w oczach świata, aby zawstydzić mądrych, i Bóg wybrał to, co słabe w oczach świata, aby zawstydzić to, co mocne; [28] i to, co niegodne w oczach świata, i to, co pogardzane, wybrał Bóg, oraz to, czego nie ma, aby zniweczyć to, co jest, [29] aby żadne ciało nie chlubiło się przed Nim. [30] Ale z Niego jesteście w Chrystusie Jezusie, który stał się dla nas mądrością od Boga – oraz sprawiedliwością, uświęceniem i odkupieniem – [31] aby, jak napisano: „Kto się chlubi, niech się chlubi w Panu". (1 List do Koryntian 1:26-31)

Chrześcijanie mają chlubić się Bożym planem! Teraz postępujemy w wierze (2 List do Koryntian 5:7), kierując wzrok w górę (List do Kolosan 3:2) w wierze (List do Hebrajczyków 11:6). Będziemy błogosławieni za przestrzeganie Bożych przykazań (Objawienie 22:14).

Dlaczego Ewangelia Królestwa Bożego?

Protestanci mają skłonność do myślenia, że skoro przyjęli Jezusa jako Zbawiciela, to już szukali Królestwa Bożego. Katolicy rzymscy wierzą, że osoby ochrzczone, nawet niemowlęta, weszły do Kościoła jako do Królestwa. Katolicy rzymscy i prawosławni mają skłonność do myślenia, że poprzez sakramenty itp. poszukują Królestwa Bożego. Chociaż chrześcijanie powinni być ochrzczeni, członkowie Kościołów grecko-rzymskich i protestanci mają skłonność do zwracania się ku światu w poszukiwaniu rozwiązań problemów ludzkości. Mają oni tendencję do skupiania się na sprawach ziemskich (por. List do Rzymian 8:6-8).

Szukanie najpierw Królestwa Bożego (Mt 6,33) powinno być dla chrześcijan celem na całe życie. Celem, by nie szukać rozwiązań w świecie, ale w Bogu i Jego drogach. Dobra nowina o Królestwie Bożym zmienia nasze życie.

Biblia mówi, że chrześcijanie będą panować wraz z Jezusem, ale czy zdajecie sobie sprawę, że oznacza to, iż prawdziwi chrześcijanie będą faktycznie sprawować władzę nad miastami? Jezus nauczał:

> [12] „Pewien dostojnik udał się do odległego kraju, aby objąć królestwo i powrócić. [13] Wezwał więc dziesięciu swoich sług, powierzył im dziesięć min i rzekł do nich: «Prowadźcie interesy, aż wrócę». [14] Ale jego obywatele nienawidzili go i wysłali za nim delegację, mówiąc: «Nie chcemy, aby ten człowiek nad nami panował».
>
> [15] „I tak się stało, że gdy powrócił, po objęciu
>
> królestwa, rozkazał przywołać do siebie tych sług, którym powierzył pieniądze, aby dowiedzieć się, ile każdy z nich zarobił na handlu. [16] Wtedy przyszedł pierwszy i rzekł: «Panie, twoja mina przyniosła dziesięć min». [17] A on rzekł do niego: «Dobrze, sługo dobry; ponieważ byłeś wierny w tym, co najmniejsze, miej władzę nad dziesięcioma miastami». [18] Potem przyszedł drugi, mówiąc: «Panie, twoja mina przyniosła pięć min». [19] I jemu również rzekł: «Ty też bądź nad pięcioma miastami». (Łk 19,12-19)

Bądźcie wierni w tym niewielkim, co macie teraz. Chrześcijanie będą mieli okazję panować nad prawdziwymi miastami w prawdziwym królestwie. Jezus powiedział również: „Moja nagroda jest ze Mną, abym każdemu odpłacił zgodnie z jego uczynkami" (Objawienie 22:12). Bóg ma plan (Hi 14:15) i miejsce (J 14:2) dla tych, którzy naprawdę na Niego odpowiedzą (J 6:44; Obj. 17:14). Królestwo Boże jest rzeczywiste i możesz być jego częścią!

Na początku 2016 roku w czasopiśmie *„Science"* ukazał się artykuł zatytułowany „Siła tłumów", w którym wskazano, że sztuczna inteligencja i crowdsourcing mogą rozwiązać „złośliwe problemy", przed którymi stoi ludzkość. Jednak autor artykułu nie zrozumiał, czym jest zło, nie mówiąc już o tym, jak je rozwiązać. Pojawienie się później programów sztucznej inteligencji z pewnością nie rozwiązało problemów świata.

Współpraca, jeśli nie opiera się na podążaniu prawdziwymi drogami Boga, jest skazana na porażkę w XXI wieku tak samo, jak miało to miejsce po Wielkim Potopie, kiedy to ludzkość współpracowała przy budowie nieudanej Wieży Babel (Księga Rodzaju 11:1-9).

Problemy świata, w takich miejscach jak Bliski Wschód (pomimo oczekiwanych doczesnych korzyści, np. Księga Daniela 9:27a; 1 List do Tesaloniczan 5:3), nie zostaną rozwiązane przez ludzi – potrzebujemy pokoju Królestwa Bożego (List do Rzymian 14:17).

Problemy związane z międzynarodowym terroryzmem, pomimo oczekiwanych korzyści, nie zostaną rozwiązane (por. Ezechiel 21:12) przez zwiedzionych w Organizacji Narodów Zjednoczonych (por. Objawienie 12:9) – potrzebujemy radości i pociechy Królestwa Bożego.

Problemy środowiskowe NIE zostaną rozwiązane dzięki współpracy międzynarodowej, ponieważ narody świata przyczynią się do zniszczenia ziemi (Objawienie 11:18), ale zostaną one rozwiązane przez Królestwo Boże.

Kwestie niemoralności seksualnej, aborcji i handlu częściami ludzkiego ciała nie zostaną rozwiązane przez Stany Zjednoczone (por. Objawienie 18:13), ale przez Królestwo Boże.

Ogromne zadłużenie, jakie mają Stany Zjednoczone, Wielka Brytania i wiele innych narodów, nie zostanie rozwiązane poprzez międzynarodowe negocjacje, ale ostatecznie (po zniszczeniu zgodnie z Księgą Habakuka 2:6-8) przez Królestwo Boże.

Ignorancja i niewłaściwa edukacja nie zostaną rozwiązane przez Organizację Narodów Zjednoczonych – potrzebujemy Królestwa Bożego. Konflikty religijne nie zostaną prawdziwie rozwiązane przez żaden ruch ekumeniczny czy międzywyznaniowy, który zgadza się na zbawienie poza prawdziwym Jezusem z Biblii. Grzech jest GŁÓWNYM PROBLEMEM na świecie i dlatego potrzebujemy ofiary Jezusa oraz Jego powrotu w Królestwie Bożym. Współczesna nauka medyczna nie ma wszystkich odpowiedzi dotyczących zdrowia ludzkiego – potrzebujemy Królestwa Bożego.

Problemy głodu nie zostaną rozwiązane przez organizmy modyfikowane genetycznie, które narażają część świata na ryzyko klęski głodu z powodu potencjalnych ogromnych nieurodzajów – potrzebujemy Królestwa Bożego.

Ogromne ubóstwo w niektórych częściach Afryki, Azji i gdzie indziej, choć przez pewien czas czerpie korzyści z „Babilonu" czasów ostatecznych (por. Objawienie 18:1-19), nie rozwiąże problemu ubóstwa – potrzebujemy Królestwa Bożego. Przekonanie, że bez Jezusa ludzkość może stworzyć utopię w tym „obecnym złym wieku", jest fałszywą ewangelią (Galacjan 1:3-10). Potrzebujemy Królestwa Bożego.

Tysiącletnia faza Królestwa Bożego to dosłowne królestwo, które zostanie ustanowione na ziemi. Będzie oparte na pełnych miłości prawach Bożych, a na jego czele stanie kochający Bóg. Święci będą królować wraz z Chrystusem przez tysiąc lat (Objawienie 5:10; 20:4-6). Królestwo to obejmie tych, którzy naprawdę należą do Kościoła Bożego, ale żadne miejsce Pisma Świętego nie stwierdza, że Królestwo Boże jest w rzeczywistości Kościołem (rzymskokatolickim lub innym). Kościół rzymski sprzeciwiał się nauczaniu o tysiącleciu, a później, gdy zbliżymy się do końca, będzie jeszcze silniej sprzeciwiać się biblijnemu przesłaniu ewangelicznemu. Prawdopodobnie spotka się to ze znacznym zainteresowaniem mediów, co może pomóc w wypełnieniu się słów z Ewangelii Mateusza 24:14.

W swojej ostatniej fazie Królestwo Boże obejmie „Nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga" (Objawienie 21:2), a jego wzrost nie będzie miał końca. Nie będzie już nieprawości, nie będzie już smutku i nie będzie już śmierci.

Głoszenie i zrozumienie ewangelii Królestwa Bożego jest ważnym tematem Biblii. Nauczali o tym autorzy Starego Testamentu. Nauczali o tym Jezus, Paweł i Jan. Najstarsze „chrześcijańskie" kazanie, które zachowało się poza Nowym Testamentem, nauczało o tym. Nauczali o tym przywódcy chrześcijańscy z początku II wieku, tacy jak Polikarp i Melito. My, członkowie Kościoła Bożego Trwającego, nauczamy o tym dzisiaj. Przypomnijmy sobie, że Królestwo Boże jest pierwszym tematem, o którym, jak pokazuje Biblia, głosił Jezus (Mk 1:14-15). Było to również to, o

czym głosił po swoim zmartwychwstaniu (Dz 1:3) – i jest to coś, czego chrześcijanie powinni szukać przede wszystkim (Mt 6:33).

Ewangelia nie dotyczy wyłącznie życia i śmierci Jezusa. Głównym akcentem ewangelii, której nauczali Jezus i Jego naśladowcy, było nadchodzące Królestwo Boże. Ewangelia Królestwa obejmuje zbawienie przez Chrystusa, ale obejmuje również nauczanie o końcu ludzkich rządów (Objawienie 11:15).

Pamiętajcie, że Jezus nauczał, iż koniec nie nadejdzie, dopóki ewangelia Królestwa nie zostanie głoszona światu jako świadectwo dla wszystkich narodów (Mt 24:14). A to głoszenie ma miejsce właśnie teraz. Czy chcielibyście wziąć udział we wspieraniu tego ostatecznego dzieła czasów ostatecznych?

Dobrą wiadomością jest to, że **Królestwo Boże stanowi rozwiązanie problemów, przed którymi stoi ludzkość**. Jednak większość ludzi NIE chce tego wspierać, nie chce tego słuchać ani wierzyć w tę prawdę. Królestwo Boże jest wieczne (Mt 6:13), podczas gdy „ten świat przemija" (1 Kor 7:31).

Głoszenie prawdziwej ewangelii Królestwa Bożego jest czymś, do czego my, członkowie Kościoła Bożego *Trwającego*, podchodzimy z wielką powagą. Staramy się nauczać wszystkiego, czego uczy Biblia (Mt 28:19-20), w tym o Królestwie Bożym (Mt 24:14). Czekając na to królestwo, musimy uczyć się i podążać za Bożymi drogami oraz pocieszać innych, którzy pragną uwierzyć w prawdę.

Czy nie powinieneś wspierać głoszenia ewangelii o nadchodzącym Królestwie Bożym? Czy uwierzysz w ewangelię o Królestwie Bożym?

Działający Kościół Boży
(Continuing Church of God)

The USA mailing address of the *Continuing* Church of God is P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; website www.ccog.org.

Strony internetowe Kościoła Boga *Trwającego* (CCOG)

CCOG.ASIA Ta strona skupia się na Azji.
CCOG.IN Ta strona jest skierowana do osób pochodzenia indyjskiego.
CCOG.EU Ta strona jest skierowana do Europy.
CCOG.NZ Ta strona jest skierowana do mieszkańców Nowej Zelandii oraz osób o pochodzeniu brytyjskim.
CCOG.ORG Jest to główna strona internetowa Kościoła Boga *Trwającego*. Obsługuje ona osoby ze wszystkich kontynentów. Zawiera artykuły, linki i filmy.
CCOGCANADA.CA Ta strona jest skierowana do mieszkańców Kanady.
CCOGAFRICA.ORG Ta strona jest skierowana do mieszkańców Afryki.
CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Jest to hiszpańskojęzyczna strona internetowa Kościoła Boga *Trwającego*.
PNIND.PH „Patuloy na Iglesya ng Diyos". Jest to filipińska strona internetowa Kościoła Boga *Trwającego*. Zawiera informacje w języku angielskim i tagalog.

Strony internetowe poświęcone aktualnościom i historii

COGWRITER.COM Ta strona internetowa jest głównym narzędziem głoszenia i zawiera aktualności, nauczanie, artykuły historyczne, filmy oraz najnowsze informacje dotyczące proroctw.
CHURCHHISTORYBOOK.COM Jest to łatwa do zapamiętania strona internetowa zawierająca artykuły i informacje dotyczące historii Kościoła.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Jest to strona internetowa z radiem online w języku angielskim, poświęcona wiadomościom i tematom biblijnym. BNPI.NET jest dostępna w wielu językach.

Kanały wideo na YouTube i BitChute z kazaniami i krótkimi kazaniami

Kanał **BibleNewsProphecy**. Filmy z krótkimi kazaniami CCOG.
Kanał CCOGAFRICA. Przesłania CCOG w językach afrykańskich.
Kanał **CCOG Animations** poświęcony nauczaniu różnych aspektów wiary chrześcijańskiej.
Kanał **CDLIDDSermones** zawiera przesłania w języku hiszpańskim.
Kanał **ContinuingCOG**. Nagrania wideo z kazań CCOG.

Zdjęcie poniżej przedstawia kilka z nielicznych zachowanych cegieł (oraz kilka dodanych później) budynku w Jerozolimie, znanego czasami jako Wieczernik, ale lepiej opisanego jako Kościół Boży na Zachodnim Wzgórzu Jerozolimy (obecnie nazywanym Górą Syjon):

Uważa się, że było to miejsce, w którym prawdopodobnie powstał najwcześniejszy prawdziwy kościół chrześcijański. Budynek, w którym głoszono „ewangelię Królestwa Bożego" Jezusa. Był to budynek w Jerozolimie, w którym nauczano Ewangelii Królestwa Bożego.

Z tego powodu nieustannie dziękujemy Bogu, ponieważ... wy, bracia, staliście się naśladowcami kościołów Bożych w Judei, które są w Chrystusie Jezusie. (1 Tesaloniczan 2:13-14)

Walczcie gorliwie o wiarę, która raz na zawsze została przekazana świętym. (List Judy 3)

On (Jezus) rzekł do nich: „Muszę głosić Królestwo Boże także innym miastom, bo po to właśnie zostałem posłany". (Łukasz 4:43)

Szukajcie jednak Królestwa Bożego, a wszystko to[c] będzie wam dodane. Nie bójcie się, mała trzódko, bo waszemu Ojcu upodobało się dać wam Królestwo. (Łukasz 12:31-32)

A ta ewangelia o Królestwie będzie głoszona po całej ziemi na świadectwo wszystkim narodom, a wtedy nadejdzie koniec. (Mt 24,14)